

دحقوقی زده کرو خپلواک ملی مرکز
مرکز مستقل ملی آموزش حقوقی

Independent National Legal Training Center

قضاایای عملی میراث

نویسنده: قاضی عبدالحنان حامد

ترتیب کننده: ملیحه مشعل "قاریزاده"

آموزگار: عبدالرزاق "وردک"

نام کتاب: قضایای عملی میراث
نویسنده: قاضی عبدالحنان حامد
موضوع: میراث
منبع: کتابخانه اقراء

این کتاب از کتابخانه اقراء در تلگرام دانلود شده است
اینجا کلیک کنید

<https://t.me/iqraaLib>

کانال های مهم تلگرامی

t.me/SafareYaqeen

t.me/IslamicChannels99

t.me/RationalBelieverFarsi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٦٧﴾"

(نساء- آیه ۶-۷)

ترجمه: - " برای فرزندان پسر ، سهمی از ترکه ابوین و خویشان است و برای فرزندان دختر نیز سهمی از ترکه ابوین و خویشان است ، چه مال اندک باشد یا بسیار نصیب هرکس از آن معین گردیده است ."

فهرست مطالب:

صفحات

1.....	مقدمه :
3.....	فصل اول
3.....	تعریف علم میراث :
4.....	اهمیت علم میراث:
4.....	ارکان میراث:
4.....	شرایط میراث و اسباب آن:
4.....	الف : شرایط میراث:
5.....	ب - اسباب میراث:
6.....	موانع میراث:
9.....	فصل دوم: حقوق متعلق به ترکه:
11.....	تجهیز:
11.....	دین :
12.....	طریقه عملی اداء دیون از ترکه:
13.....	وصیت :
14.....	تعریف وصیت :
14.....	دلیل جواز وصیت :
15.....	حکم وصیت :
15.....	تنفیذ وصیت :
16.....	وارث:
18.....	فصل سوم: ذوالفروض و سهام معین آنها
18.....	تعریف ذوی الفروض :
18.....	فروض مقدر (معین) در کتاب الله :
18.....	میراث ذوالفروض از ترکه میت:
19.....	میراث جد (پدر کلان) :
20.....	میراث زوج (شوهر):
21.....	میراث برادران و خواهران اخیافی (مادری):
22.....	میراث زوجات:
23.....	میراث بنت صلبی (دختران اصلی میت):
24.....	میراث بنت ابن (دختر پسر):
25.....	میراث اخت اعیانی (خواهران که از پدر و مادر یکی باشند)
28.....	میراث خواهر علاتی (خواهران که از طرف پدر یکی باشند) :
30.....	میراث ام (مادر) :
31.....	میراث جده (مادرکلان) :
33.....	فصل چهارم: عصبیات و حجب
33.....	تعریف عصبه :
33.....	عصبه نسبی و انواع آن :
34.....	جهات عصبوت:
35.....	عصبه بغیره.....
36.....	شرط عصبوت بالغیر:
36.....	حکم عصبه بغیره در میراث:
37.....	عصبه مع غیره:
37.....	فرق بین عصبه بغیره و عصبه مع غیره :
39.....	حجب.....
39.....	الف- حجب نقصان.....
39.....	حجب نقصان:
40.....	حجب حرمان :
40.....	فرق بین حجب و منع :
44.....	فصل پنجم: اصول مسائل میراث
44.....	مخارج فروض و طریقه تقسیم ترکه :
46.....	نسبت های چهارگانه در علم میراث:

47 تماثل.
47 تداخل .
47 توافق .
47 تباین .
48 تصحیح
49 طریقه بدست آوردن سهم هر وارث از تصحیح مسئله
50 اصول چهار گانه بین رؤس ورؤس:
54 عول
58 رد:
59 طریقه حل مسائل رد:
61 فصل ششم: تخارج
61 کیفیت تقسیم ترکه در تخارج :
64 منا سخی:
67 فصل هفتم: ذوی الارحام
67 تعریف ذوی الارحام:
67 اصناف ذوی الارحام :
68 کیفیت توریث ذوی الارحام:
69 توریث صنف اول:
70 توریث صنف دوم:
71 توریث صنف سوم:
72 توریث صنف چهارم :
72 خاتمه

اهداف برنامه آموزشی

دراخیر این برنامه باید اشتراک کنندگان قادر به فهمیدن موارد ذیل گردند:

1. فهمیدن و ارائه کردن معانی لغوی واصطلاحی میراث.
2. درک کردن وشناختن احوال ذوی الفروض.
3. شناختن انواع عصبات.
4. تشخیص نمودن سهم ورثه از متروکه میت.
5. قادر شدن به تقسیم ترکه از متروکه میت به اندازه سهم هر وارث.
6. رفع کردن نزاع در بین ورثه به اساس تقسیمی که شریعت اسلامی آنرا بیان کرده است.
7. قادر شدن تمامی اشتراک کنندگان به آموختن دانش لازمی علم میراث تادرساحه عمل دچار مشکل نشوند.

پلان آموزشی روزانه

روزاول :

- تعریف علم میراث
- اهمیت علم میراث
- ارکان میراث
- شرایط میراث
- اسباب میراث
- موانع میراث

روزدوم :

- حقوق متعلق به ترکه
- تجهیز
- دین

روزسوم :

- طریقه عملی اداء دیون از ترکه
- وصیت
- ارث
- ذوی الفروض و سهام معین آنها
- تعریف ذوی الفروض
- فروض مقدر در کتاب الله

روزچهارم :

- میراث ذوی الفروض از ترکه میت
- عصبات و حجب
- تعریف عصبه
- عصبی نسبی و انواع آن

روزپنجم :

- عصبه بغیره
- شرط عصوبت بالغیر
- حکم عصبه بغیره در میراث
- عصبه مع غیره

روزششم :

- حجب
- حجب حرمان

- حجب نقصان
- فرق بین حجب و منع

روز هفتم:

- اصول مسایل میراث
- مخارج فروض و طریقه تقسیم ترکه

- تماثل
- تداخل
- توافق
- تباین

روز هشتم:

- تصحیح
- طریقه بدست آوردن سهم هر وارث از تصحیح مسئله
- اصول چهارگانه بین رؤس ورؤس

روز نهم:

- عول
- طریقه حل مسائل رد

روز دهم:

- تخارج
- کیفیت تقسیم ترکه در تخارج
- ذوی الارحام
- تعریف ذوی الارحام
- اصناف ذوی الارحام

روزیازدهم:

- مناسخه

روز دوازدهم:

- کیفیت توریث ذوی الارحام
- توریث صنف اول
- توریث صنف دوم

روز سیزدهم:

- توریث صنف سوم
- توریث صنف چهارم

روز چهاردهم:

مروری بر اهداف برنامه و جمع بندی موضوعات

روز پانزدهم:

- اخذ امتحان

مقدمه :

الحمد لله رب العلمین و العاقبة للمتقین والصلوة والسلام علی رسولہ محمد وعلی آلہ واصحابہ اجمعین.

اما بعد:

مال و ثروت یک چیز ضروری در زندگی انسانها بوده که انسان در زندگی روزمره خود به آن نیاز مبرم دارد زیرا انسان موجود اجتماعی بوده که بدون اجتماع زندگی وی نا ممکن است و زندگی در اجتماع داشتن مال و ثروت را جهت رفع نیازمندی های اجتماعی ایجاب مینماید بناءً داشتن مال و ثروت یکی از خواسته های طبیعی انسان است که انسانها برای بدست آوردن آن در زندگی روز مره خویش متحمل زحمات و تکالیف میگردد. خداوند متعال مال را برای انسان خیر و فلاح و رستگاری از یک طرف و فتنه و دشمنی و از جانب دیگر عنوان نموده است یعنی اگر انسان از مال و ثروت در زندگی خویش مطابق دستورات و رهنمائی پروردگار عالم استفاده نمود، سبب خیر و فلاح و سعادت دنیا و آخرت او میگردد و اگر آنرا در راهای غیر اخلاقی، شهوت رانی، هوا و هوس های نفسانی استفاده نمود سبب طغیان و سرکشی او گردیده سبب هلاکت وی در دنیا و آخرت میگردد.

خداوند متعال برای استفاده از مال در حیات و بعد از حیات برای انسانها رهنمائی های کرده تا انسان بداند که از مال و ثروت خویش چگونه استفاده نماید تا سبب فلاح و رستگاری او در دنیا و آخرت گردد که از آنجمله نظام میراث است که خداوند آنرا در بین مسلمانها بنا نهاده و طریقه تقسیم مال را بعد از فوت انسان بیان نموده ورثه و سهم آنها را خود تعیین نموده تا باشد که بعد از فوت در بین ورثه مشکل ایجاد نگردد و سبب نزاع، کشمکش، و دشمنی نگردد زیرا انسان نظر به غریضه حب مال (دوستی مال) که در سرشت و طبیعت او وجود دارد ممکن است برای بدست آوردن مال به اعمال ناشایسته مانند قتل، بغاوت، نزاع و ... دست بزند و همچنان خداوند متعال طریقه تصرف در مال را برای صاحب آن بیان نموده است زیرا انسان نظر به غریضه حب مال که در وجودش است ممکن بالای عقلش غلبه نماید و در مال و ثروت خود طوری تصرف نماید که سبب ضرر بدیگران گردد مثل وصیت که در بیشتر از ثلث مال جواز ندارد دین مقدس اسلام اجازه وصیت بیشتر از ثلث مال را نمیدهد زیرا این تصرف ضرر برای ورثه است. همچنان طلاق فرار که شخص بخاطر فرار از اینکه زوجه وی بعد از فوت وی میراث نگیرد و در مال او تصرف ننماید وی را طلاق مینماید که در دین مقدس اسلام اینگونه طلاق را که در حین مرض موت باشد طلاق فرار خوانده و زوجه را مستحق میراث در متروکه میت میداند زیرا مورث بخاطر فرار از میراث زوجه خود را طلاق نموده تا از متروکه وی بعد از فوتش مستحق میراث نگردد.

علم میراث یکی از مهمترین علوم است که انسانها به آن نیاز مبرم دارند و از همین جهت است که پیغمبر اسلام (ص) آنرا نصف علم خوانده و امت خود را به آموختن و آموزاندن آن تشویق نموده است.

مادرینجا مجموعه مختصر از علم میراث را جهت رهنمائی ستاژان محترم مرکز مستقل ملی آموزش حقوقی در مضمون رسیدگی عملی به قضایای میراث در هفت فصل ترتیب نمودیم اگر چه این مجموعه

کامل از علم میراث نیست اما ما سعی نمودیم تا موضوعات مهم و اساسی علم میراث را به شکل عملی در این مجموعه بگنجانیم تا ستاژان محترم قادر به حل مسائل میراث در ساحه کاری خویش گردند .
از خداوند جل جلاله توفیق مزید برای همه خواهانیم .

قاضی عبدالحنان «حامد»

فصل اول

تعریف علم میراث :

ارث : ارث در لغت عبارت از بقاء شخص بعد از موت شخص دیگر طوریکه مستحق می‌گردد آنچه را که باقی می‌گذارد میت .
در اصطلاح ارث: عبارت از اموال و حقوق است که بجا می‌گذارد میت و مستحق میشود آنرا وارث شرعی او .

همچنان ارث به معانی ذیل بکار رفته است : -

بمعنی بقا : چنانچه خداوند متعال میفرماید: « وانا لنحن نحیی ونمیت ونحن الوارثون » و همچنان یکی از نامهای خداوند متعال میباشد .

بمعنی انتقال: یک شیئی « مادی یا معنوی » از یک شخص به شخص دیگر است مثلاً اموال و متروکه ای که از متوفی بجا میماند به ارتباط نسب یا سبب به ورثه منتقل می شود و نیز گفته می شود که فلان شخص شکوه، جلال و بزرگی را از دیگری به ارث برده است .

بمعنی استحقاق نیز آمده است؛ چون ورثه با مرگ میت مستحق در متروکه می باشند و همچنان ارث به اسهامی اطلاق می شود که بهر یک از ورثه تعلق میگیرد.

در اصطلاح فقهاء علم میراث قواعد فقهی و حسابی است که توسط آن سهم ورثه از متروکه میت معلوم میگردد.

تعریف جامعتر اینکه؛ « ارث یا میراث عبارت است از حقی که بموجب قانون از مرده حقیقی یا حکمی به زنده حقیقی یا حکمی منتقل گردد »

علم میراث به علم فرایض نیز مسمی گردیده است فرایض جمع فریضه بوده و مأخوذ از فرض به معنی تقدیر میباشد . فریضه به معنی مفروضه یعنی مقدره میباشد و در میراث نیز سهام مقدره است و فرایض عبارت از سهام مقدره است .

تخصیص این علم به فرایض ازینجهت است که خداوند آنرا به این نام مسمی کرده است خداوند متعال بعد از تقسیم حصص میراث فرموده است : « فریضة من الله » .

همچنان حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرموده : « تعلموا الفرایض و علموها الناس »

اهمیت علم میراث:

علم میراث یکی از مباحث عمده و مهم فقه اسلامی را تشکیل میدهد و فقهاء کرام به اساس ارشادات قرآنی و احادیث نبوی صلی الله علیه وسلم توجه جدی به این علم نمودند. خداوند متعال در مورد چنین ارشاد فرموده «لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا» - ترجمه: مردان را سهمی است از آنچه که پدر و مادر و خویشاوندان باقی میگذارند و زنان را نیز سهمی است از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان باقی میگذارند کم باشد و یا زیاد، حصه فرض کرده شده «و همچنان حضرت رسول کرم صلی الله علیه وسلم در رابطه به این علم در احادیث متعددی اهمیت آنرا بیان نموده و امت مسلمة را به آموختن و آموزاندن این علم تشویق و ترغیب نموده است و آنرا نصف علم خوانده است چنانچه در حدیث آمده است «تَعْلَمُوا الْفَرَائِضَ وَ عِلْمُهَا لِلنَّاسِ فَانْهَافُ الْعِلْمِ» ترجمه: بیاموزید فرایض (علم میراث) را و بیاموزانید مردم را زیرا آن نصف علم است.

در حدیث دیگر از ابن مسعود (رض) روایت شده که رسول الله صلی الله علیه وسلم به او فرمود: «عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِ) قَالَ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْلَمُوا الْعِلْمَ وَعِلْمُهَا لِلنَّاسِ، تَعْلَمُوا الْفَرَائِضَ وَعِلْمُهَا لِلنَّاسِ فَانْهَافُ الْعِلْمِ» - ترجمه: بیاموزید فرایض و علمها للناس فانها نصف العلم»

از جانب استقرار عدالت بین جوامع بشری از مهمترین اهداف دین مقدس اسلام است علم میراث یکی از طرق یا مجاری تامین این مأمول در نظام اسلامی است و نمونه ای از عدالت اسلامی است که با اتکا به موازین آن میتوان سهم هر صاحب حقی را معین ساخت.

ارکان میراث:

ارکان میراث عبارتند از:

- 1 - وارث؛ کسی است که به جهتی از جهات یاسببی از اسباب با میت نسبت دارد و مستحق میراث متوفی میشود.
- 2 - مورث؛ شخص متوفی است خواه بمرگ حقیقی مرده باشد و یا در حکم میت حقیقی باشد. مانند شخص مفقودی که به مرگ وی حکم شده است.
- 3 - موروث، که متروکه و میراث نیز نامیده میشود؛ عبارت از اموال و حقوقیکه از مورث به وارث منتقل میگردد.

شرایط میراث و اسباب آن:

الف: شرایط میراث:

شرایط میراث عبارتند از:

- 1 - مرگ مورث: مرگ مورث به سه نوع است:

- مرگ حقیقی؛ عبارت از مرگی است که بامعاینه و یاشنیدن و یا به شهادت شهود در محضر قضا ثابت شده باشد.

- مرگ حکمی؛ عبارت از مرگی است که بحکم قاضی صورت گرفته باشد. مثلاً قاضی به فوت شخص غایب حکم صادر کند درین صورت از زمان صدور حکم متروکه بین ورثه تقسیم میشود.

- مرگ تقدیری؛ مثل اینکه شخصی برزنی حامله ای تجاوز کند و وی را لت و کوب نماید و او سقط جنین کند و بچه مرده بدنیا بیاید این جنین، مرده فرض میشود و مرگ او بعد از حیات فرض میشود اگرچه هنوز تحقق نیافته بود.

2 - حیات وارث : حیات وارث بدو صورت متصور شده میتواند:

- حیات حقیقی؛ زنده بودن وارث بعد از فوت مورث خود حقیقتاً حیات او بمشاهده رسد.

- حیات تقدیری؛ عبارت از حیات حمل است در بطن مادر که حیات بمشاهده نرسیده از جهت حیات احتمالی از جمله ورثه محسوب میشود.

3 - عدم موجودیت موانع میراث؛ که این موانع در مباحث بعدی توضیح میگردد.

قانون مدنی افغانستان شرایط میراث را چنین بیان نموده است:

ماده 1993: ملکیت اموال منقول و عقار و حقوقیکه از مورث به ارث گذاشته شود، مطابق قواعد و حصص مندرج مواد ذیل بورثه انتقال میابد.

ماده 1994: استحقاق ارث بمرگ مورث یا به اعتبار اینکه به حکم قاضی مرده شمرده شده، تحقق یابد.

ماده 1995: برای تثبیت استحقاق ارث، تحقق حیات حقیقی یا حکمی وارث هنگام مرگ مورث یا هنگام صدور حکم به مرگ مورث، حتمی شمرده میشود.

ب - اسباب میراث:

اسباب میراث قرار ذیل است:

1- **زوجیت (نکاح):** منظور از زوجیت انجام عقد صحیح بین زوجین میباشد، و اما خلوت صحیح (معاشرت زناشویی) از شرایط استحقاق میراث دانسته نمی شود. بنابراین اگر یکی از زوجین قبل از خلوت صحیح (معاشرت زناشویی) فوت کند طرفی که زنده است مستحق میراث از متروکه میت می باشد.

2 - **قربانیت:** منظور از قربانیت، قربانیت نسبی و خویشاوندی حقیقی و ارتباطی است که ناشی از ولادت می باشد. قربانیت حقیقی از مهمترین اسباب میراث بشمار میرود. اشخاصیکه ازین ناحیه ارث می برند عبارتند از: ذوی الفروض، عصبان نسبی و ذوی الارحام که میراث هریک در مبحث آن مفصلاً بحث خواهد شد.

3 - **ولاء:** ولاء سبب سوم از اسباب میراث میباشد و ولاء بدو نوع است.

ولاء عتاق: عبارت است از رابطه حکمی بین معتق (آزادکننده) و معتق (آزادکرده شده). شریعت اسلامی استحقاق ارث بوسیله عتاق را یکی از شیوه های آزاد ساختن بردگان دانسته است.

- **ولاء موالات:** عبارت از رابطه و علاقه حکمی یا سببی است که از پیمان دوستی بین دوشخص نشأت میکند چنانچه پیغمبر (ص) فرموده است: «الولاء لحمه کلحمة النسب» قرابت و لواء و محبت حاصله از آن چون قرابت و محبت حاصله از نسب است. مثلاً عقد و قرار بین دو کسی که یکی از آنها وارث نسبی ندارد و بدیگری میگوید هرگاه من فوت شدم از من ارث می بری و هرگاه مرتکب جنایتی شدم دیه شرعی و خونیهای آنرا میپردازی.

امام مالک، امام شافعی و امام احمد ابن حنبل وعده کثیری از فقهای اسلامی و لواء موالات را از آثار دوره جاهلیت قبل از اسلام دانسته و آنرا از اسباب میراث نمیدانند ولی علمای احناف به استناد این آیه «ولکل جعلنا موالی مما ترک الوالدان والاقربون والذین عقدت ایمانکم فاتوهم نصیبهم» - و برای هرکس مقرر گردانیدیم و ارثان از آنچه باقی گذاشته مادر و پدر و نزدیکان و کسانی را که بسته است عهدهای شما (پس) بدهید بایشان نصیب شان را» آنرا از اسباب میراث میدانند.

قانون مدنی افغانستان نیز و لواء عتاق را به نسبت اینکه ساحه تطبیقی ندارد و لواء موالات را مطابق آرا شافعی، مالکی و حنبلی از اسباب میراث نمیداند. مطابق این قانون صرف «زوجیت و قرابت» اسباب میراث دانسته شده است.

ماده 2001: اسباب میراث: زوجیت و قرابت است.

موانع میراث:

ممنوع از ارث کسی است که موجبات ارث بردن در وی جمع است ولی حالتی بروی عارض شده و یا عملی از وی سرزده که اهلیت ارث بردن را از وی سلب کرده است چنین شخص را محروم از میراث می نامند.

موانع میراث چهار چیز است:

1 - بندگی و رقیت: بندگی یا بردگی تام باشد یا ناقص از موانع ارث بشمار میرود، زیرا برده نمیتواند از کسی مستحق میراث شود چون برده خود در حکم مال بوده و مالک چیزی شده نمیتواند اما امروز این مانع بعلت لغو بردگی ساحه تطبیقی ندارد.

2 - قتل: هرگاه وارث مورث خود را بقتل برساند به اساس حکم پیغمبر (ص) «لیس للقاتل میراث» یا «لیس للقاتل شیء» از میراث محروم میشود. زیرا قاتل برای اکتساب حق مطابق قاعده فقهی «من الستعجل بشیء قبل اوانه عوقب بحرمانه» از استعجال کار گرفته و قبل از موعدش مبادرت به قتل مورث کرده است. علماً فقه اسلامی به اتفاق آرا قتل را از موانع میراث میدانند اما نوع قتل مورد اختلاف آنها قرار گرفته است که قرار ذیل به بیان آن میپردازیم:

علماء احناف قتل را بدون نوع تقسیم میکنند.

قتل مباشر و قتل بالسبب.

— قتل مباشر: قتل مباشر را چهار نوع میدانند:

- 1 - قتل عمد؛ قتلی است که با آله فائله ای که غالباً قتل را بار می‌آورد مانند خنجر، کارد، شمشیر و غیره صورت گرفته باشد.
 - 2 - قتل شبه عمد؛ قتلی است که با آله ای که غالباً موجب قتل نمی‌گردد مانند چوب دستی، سنگ، لگد و غیره بوقوع پیوسته باشد.
 - 3 - قتل خطا؛ قتلی است که در آن قصد قتل نزد جانی موجود نباشد. این نوع قتل دونوع است. خطا در قصد و خطا در فعل.
 - 4 - قتل جاری مجرای خطا؛ مثل اینکه شخصی از مکان مرتفعی بالای شخص دیگری بیفتد و او بقتل برسد یا موتوری بدون قصد از مسیر منحرف گردد و به شخصی اصابت کند و بقتل برساند.
- قتل بالسبب: درین نوع قتل مقتول از اثر عمل مستقیم شخص بقتل نرسید بلکه باعث قتل شود. مثلاً شخصی چاهی را حفر کند و دیگری در آن بیفتد و بمیرد.
- نزد علما احناف قتلی که مانع میراث میشود قتلی است که ناشی از فعل مستقیم شخص باشد، قتل حرام و ناحق یعنی قتلی که موجب خطا می‌گردد و قتل عاقل و بالغ. اما قتل بالسبب یعنی قتلی که به عمل مستقیم شخص ارتباط ندارد قتل صغیر، مجنون و معتوه و قتلی که به اساس حکم محکمه یا باستفاده از حق دفاع مشروع صورت گرفته باشد، را مانع میراث نمی‌دانند.
- امام شافعی قتل را مطلقاً از موانع میراث میداند و فرقی را بین انواع آن قایل نیست بدلیل حدیث مبارکه «لیس للقاتل میراث».
- بعقیده امام احمد ابن حنبل قتلی که بناحق باشد و موجب قصاص، دیت، و کفاره شود حرمان از میراث را باری می‌آورد. اما قتلی که در آن جزای قصاص، دیت و کفاره تطبیق نشود و ناشی از استعمال حق دفاع مشروع باشد وارث را محروم نمی‌سازد.
- امام مالک بدون نوع قتل؛ عمد و خطا معتقد است. از نظر مالکی قتلی که باعث محرومیت وارث میشود از اثر قصد و اراده وی ناشی شده باشد و هر نوع قتلی که در آن قصد و اراده جانی دخیل نباشد حرمان از میراث را بار نمی‌آورد یعنی نزد فقهاء مالکی موجودیت قصد در ارتکاب قتل ملاک محرومیت از ارث است.
- قانون مدنی افغانستان در مورد مانع قتل چنین صراحت دارد:
- ماده 1999:** از موانع میراث قتل عمدی مورث است، اعم از اینکه قاتل فاعل اصلی یا شریک یا شاهد ناحق باشد که شهادت ناحق او موجب حکم اعدام و تنفیذ آن گردیده باشد، مشروط بر اینکه قتل بدون حق و بدون عذربوده و قاتل عاقل و سن هجده سالگی را تکمیل نموده باشد.
- 3 - **اختلاف دین:** مانع سوم از موانع میراث اختلاف دین است. هرگاه وارث پیرو یک دین و مورث تابع دین دیگری باشد یعنی وارث مسلمان و مورث غیر مسلمان و یا برعکس درین صورت یکی از دیگری ارث گرفته نمیتواند یا زوج مسلمان از زوجه کتابی یا پدرو پسر پیرو یک دین نباشند نمیتوانند از یکدیگر ارث ببرند.

اختلاف دین به هر نحوی که باشد جریان ارث را مختل میسازد بدلیل قول پیغمبر (ص): « لایرث المسلم الکافر ولا یرث الکافر المسلم » اما غیر مسلمین میتوانند از یکدیگر ارث ببرند « الکفر ملة واحدة » چنانکه مسلمانان میتوانند از یکدیگر میراث ببرند.

حکم قانون مدنی افغانستان طبق پراگراف یکم فقره (1) ماده 2000 چنین است:
ماده 2000: (1) – استحقاق ارث بین مسلمان و غیر مسلمان نیست اما غیر مسلمان از یکدیگر مستحق میراث شده میتوانند...

4 – اختلاف وطن: اختلاف وطن بین مسلمانان مانع توارث نیست به اساس آیه مبارکه « انما المومنون اخوة » و قول پیغمبر « المسلم اخ المسلم » مسلمان از مسلمان ارث میبرد در هر جا و هر مملکتی که زندگی کنند و به هر اندازه که وطن شان دور باشد و اما اختلاف وطن بین غیر مسلمانان مورد اختلاف فقهاء قرار گرفته است که آیا مانع میراث میشود یا خیر؟ جمهور علما بر آنند که مانع توارث بین غیر مسلمانان نمی شود.

قانون مدنی افغانستان اختلاف وطن را مانع میراث بین مسلمانان نمیداند چنانچه مطابق مذهب مالکی و حنبلی اختلاف وطن را مانع میراث بین غیر مسلمانان نمیداند.

حکم قانون مدنی افغانستان طبق پراگراف دوم فقره (1) ماده 2000 چنین است:
ماده 2000: (1) ... اختلاف دو کشور در بین مسلمین و غیر مسلمین مانع میراث نمی گردد، مگر اینکه قانون مملکت بیگانه میراث بردن بیگانه را منع نموده باشد.

اما قوانین مدنی اکثر کشورها حق ارث بین اقاربی را که در ممالک مختلف زندگی می کنند حق ملکیت عقاری را برای بیگانگان نمیدهند.

فقره (2) ماده 2000 قانون مدنی افغانستان:

ماده 2000: (2) – اجانب نمیتوانند به اساس ارث مندرج فقره (1) این ماده حق ملکیت را در اموال عقاری تمسک نمایند.

فصل دوم

حقوق متعلق به ترکه:

قبل از اینکه حقوق متعلق به ترکه را شرح نمائیم باید مروری بر تعریف ترکه داشته باشیم.

ترکه یا متروکه: ترکه به فتح (ت) و کسر (ر) به معنی اسم مفعول یعنی متروکه بوده و در لغت چیزی است که از میت باقی میماند.

معنای اصطلاحی ترکه مورد اختلاف فقها قرار گرفته است.

نزد علمای احناف ترکه عبارت از اموالی است که از میت باقی میماند و حق غیر به آن تعلق نگرفته باشد. نظر به این تعریف حقوقی که معنی مالیت در آن نباشد. یعنی حقوق شخص محض باشد. نزد علماء احناف ترکه گفته نمی شود و میراث نیست چنانچه اموالی که حق غیر به آن در حال حیات مورث تعلق گرفته است مثل مرهونه که برای مرتهن تسلیم داده شده باشد. ترکه محسوب گردد.

نزد علماء مذهب مالکی، شافعی، حنبلی متروکه عبارت است از آنچه که از میت باقی بماند مال باشد یا حق مالی و منافع.

حقوق متعلق به ترکه :

طوریکه در تعریف ترکه ذکر گردید علمای احناف ترکه اموالی را میدانند که از میت باقی بماند و حق غیر به آن تعلق نگرفته باشد. لذا اعیانی که به آن حق غیر تعلق گرفته نزد ایشان از جمله ترکه نیست. بناً حقوق متعلق به ترکه نزد علمای احناف چهار حق است که عبارت از تکفین و تجهیز اداء دین تنفیذ وصیت وارث میباشد. علمای مذهب شافعی و مالکی با وجود اینکه اعیانی را که حق غیر به آن تعلق گرفته از جمله ترکه محسوب مینماید ولی بین آن و دیون مطلق فرقی قایل بوده دیون عینی را در استخراج از ترکه از همه مقدم میدانند که به اساس آن حقوقی متعلق به ترکه نزد ایشان پنج حق است که عبارت از حقوق عینی، تجهیز و تکفین ادای دیون تنفیذ و صایای وارث یا حق ورثه است علمای مذهب حنبلی بین دیون عینی یعنی اعیانی که بر آن حق غیر تعلق گرفته باشد و دیون مطلق فرقی را قایل نیستند و هر دو را از جمله ترکه میدانند بناً حقوق متعلق به ترکه نزد شان چهار است که عبارت از تکفین و تجهیز ادای دین (دیون عینی و مطلق) تنفیذ و صایای و حق ارث میباشد این حقوق از حیث قوت و ضعف یک سان نبوده بعضی به برخی دیگر از حیث استخراج از ترکه مقدم میباشد علمای فقه اسلامی را عقیده بر آن است که تجهیز و دین بروصیت از حیث استخراج از ترکه مقدم بوده چنانچه تنفیذ وصیت از ارث مقدم است تنها اختلافی که بین شان دیده میشود در دین است که عده اداء آنرا بر تجهیز و تکفین میت اجمال او مقدم میدانند و برخی تجهیز را اولین حقی میدانند که باید از ترکه میت اجرا شود. ابن حزم ظاهری ادای دین از ترکه میت را به تجهیز و تکفین او مقدم دانسته و در این مورد فرقی را بین دیون عینی و دیون مطلقه که به ذمه او است قایل نیست

وبه آیه قرآنی ((من بعد وصیة یوصی بها اودین)) وواقعہ تکفین مصعب بن عمیر درلباسش استدلال شده و به این نظر است که مال مصعب بن عمیر بر داینین او تقسیم گردید و برای او جز لباس چیزی دیگری باقی نمانده بود بنا درلباسش دفن گردید .

امام احمد بن حنبل تجهیز را مطلقاً بر دین مقدم میداند و به نوعیت دین درین امر اهمیت را قایل نیست یعنی تجهیز را اولین حق میداند که باید از ترکه میت پرداخته شود زیرا کفن میت بعد از وفات او بمنزله لباس در حال حیات قرار گرفته طوریکه لباس در حال حیات مقابل دین پرداخته نمی شود کفن او نیز باید اولاً از ترکه اجرا گردد . مذهب حنفی به اساس تعریف ترکه آنرا مالی میداند که از میت باقی مانده باشد و حق غیر بر آن تعلق نگرفته باشد بین دیون عینی یعنی دینی که در حال حیات میت حق کسی دیگری به آن تعلق گرفته باشد و دین مطلقه که به ذمه ثابت میگردد فرقی را قایل گردیده دیون عینی را که در حال حیات میت حق غیر به آن مرتبط باشد از جمله ترکه نمی داند بناً اداء آنرا بر تجهیز مقدم میداند زیرا میت در حال حیات خود در آن قبل از پرداخت آن حق تصرف را نداشت لذا در حالت ممات به طور اولی در آن تصرف کرده نمی تواند . اما اجرای تکفین و تجهیز را از ترکه بر دیون مطلقه که به ذمه ثابت میشود مقدم میداند مذهب مالکی و شافعی به اساس تعریفی که به ترکه نموده اند با وجود اینکه دیون عینی یعنی دیونی را که حق غیر در حال حیات میت به آن تعلق داشته از جمله ترکه شمرده است مانند مذهب احناف آنرا بر تکفین و تجهیز مقدم دانسته و اجرای تکفین و تجهیز را بر ادای دیون مطلقه ترجیح میدهند . بناءً نظر شان با اختلاف نظری که با احناف در تعریف ترکه دارد درین مورد یکسان میباشد .

بامراجعه به اقوال مذاهب اسلامی و مقارنه بین آراء و نظریات شان درین مورد مذهب احمد بن حنبل که اجراء تجهیز و تکفین متوفی را از ترکه مطلقاً بر دین مقدم دانسته است راجح تر به نظر می رسد و باید اجراء تجهیز و تکفین میت از ترکه او بر اداء دین مقدم باشد و اولین حق باشد که از ترکه میت پرداخته شود زیرا تکفین و تجهیز از حاجات اولی و اصلی میت بوده طوریکه در حال حیات که شخص قدرت اکتساب را هم دارد بر دین مقدم میباشد در حالت ممات هم باید به صورت اولی بر دین مقدم باشد چه اگر شخص در حال حیات مفلس شود لباسش در مقابل دین او به فروش رسانیده نمیشود . حتی منزل و مسکن شخص در صورتیکه مناسب حال شخص بوده و بیش قیمت نباشد از جمله احتیاجات اولی شمرده شده در مقابل دین وی به فروش نمی رسد همچنان کفن و مصارف تجهیز از احتیاجات اولی است بنا بر دین مقدم است زیرا ستر عورت واجب بوده هرگاه شخص مالی نداشته باشد که از آن به تجهیز و تکفین وی مصرف گردد کفن وی بر اقاربش واجب و لازم است و در صورت نداشتن اقارب از بیت المال و یا خزانه دولت باید برایش کفن تهیه شود و ازینجاست که مصارف تجهیز و تکفین اشخاص که وفات مینمایند و از خود اقاربی نمی داشته باشد از بودیجه دولت تهیه میگردد .

قانون مدنی افغانستان در ماده 1997- مطابق مذهب احمد بن حنبل حقوق متعلق به ترکه را چنین بیان نموده است که از متروکه میت به ترتیب ذیل تادیه میشود .

1:- مصارف تکفین و تجهیز میت تا زمان دفن

2:- اداء دیونیکه بر ذمه او واجب است

3:- وصیت میت از ثلث مابقی ترکه بعد از تادیه دین .

4:- تقسیم باقی مانده ترکه به ورثه مطابق احکام میراث

بعد از ذکر تعریف ترکه و حقوق متعلق به آن و ترتیب استخراج حقوق از ترکه، هر حق ازین حقوق به ترتیبی که قبلاً ذکر شد به تفصیل مورد بحث قرار داده میشود.

تجهیز:

اولتر از همه از ترکه میت باید به تکفین و تجهیز میت اقدام شود. تجهیز عبارت از مصارفی است که بالای میت از حین فوت تا وقت دفن میشود، از قبیل مصارف کفن، غسل، دفن و غیره، باید در انجام این مصارف از اسراف کار گرفته نشود و نباید در آن تفریط به عمل آید یعنی در انجام این خدمات برای میت طوری اقدام صورت گیرد که مناسب حال میت و ورثه باشد زیرا در اسراف ظلم در حق ورثه بوده و در تفریط تقصیر در حق میت به عمل می آید و به اعتدال در انفاق و مصارف خداوند در آیه قرآنی توصیه نموده است (والذین اذا انفقوا لم یسرفوا ولم یقتروا وکان بین ذالک قواماً) (الفرقان آیه 67) و اسراف در کفن به این معنی است که در تعداد مسنونه آن که سه لباس برای مرد و پنج لباس برای زن است ازدیاد به عمل آید و یا از نگاه قیمت برای کفن تکه انتخاب شود که مخالف عرف و تعامل باشد مصارف اضافی و غیر ضروری تشییع جنازه و همچنان مصارف جمعه گوی و چهل (مصارف روز چهارم بعد از وفات) و آنچه بعد از یک سال از وفات بنام سال بالای میت به مصرف میرسد در افغانستان و دیگر ممالک اسلامی مروج است از جمله مصارف لازمی و شرعی محسوب نمیشود و مصارفی است که به توازن اقتصادی فامیل ها صدمه وارد میکند این نوع مصارف که به حال میت و ورثه تناسبی نداشته باشد بدعت و غیر شرعی پنداشته میشود از ترکه میت قابل اجرا نمیشود. مگر در وقتی که تمام ورثه به آن اتفاق داشته باشند و اگر در جمله ورثه اشخاص صغیر موجود بود اتفاق ورثه کبیر بر ورثه صغیر تحمیل شده نمیتواند. چنانچه داننان که بر متوفی دین داشته حق اعتراض را بر ورثه در مورد این نوع مصارف داشته میتوانند ورثه را از پرداخت این نوع مصارف از ترکه منع میکنند .

دین :

بعد از پرداخت مصارف تکفین و تجهیز از ترکه دیون که بر متوفی است باید ادا گردد.

دین عبارت از آن است که در بدل یک چیز به طریق معاوضه به ذمه شخص لازم شده باشد. بناء تسمیه زکات، حج، نذور و کفارات به دین تسمیه مجازی است زیرا لزوم آن بر شخص در بدل چیزی نیست بلکه از نظر اینکه در حیات خود باید آنرا بجا آورد دین گفته شده است دین ابتداء به دین الله و دین عباد تقسیم میگردد دین الله به جهت و یا شخص معین ارتباط نداشته شخص معینی مطالبه آنرا کرده نمیتواند چون زکات، نذور و کفارات اما دین عباد به اعتبارات مختلف اقسام و انواع مختلف دارد.

دین عینی و آن عبارت از دینی است که به ترکه و یا جز آن متعلق باشد مثل مرهونه .

دین شخصی و آن دینی است که به عین متروکه متعلق نبوده به ذمه ثابت و لازم شده باشد که بنام دیون مطلق نیز مسمی گردیده است مثل: قرض .

دین صحت عبارت از دینی است که در حالت صحت توسط اقرار یا شهود بر شخص ثابت شده باشد همچنان دین که در حالت مرض که شخص در آن فوت میکند به شهادت شهود و یا به مشاهده ثابت شده باشد حکم دین صحت را دارد

دین مرض عبارت از دینی است که به جز از اقرار مریض و آن هم در حالت مرض که در آن فوت میشود دلیل دیگر به اثبات آن وجود نداشته باشد .

در صورتیکه در ترکه امکان پرداخت تمام انواع دیون که بر میت است نباشد علماء فقه اسلامی در تقدیم بعضی ازین دیون بر بعضی دیگر از حیث اداء آن از ترکه اختلاف نظر دارند. امام شافعی وابن حزم ظاهری ادای دیون خداوند را از قبیل زکات، حج، و کفاره و غیره از ترکه میت حق اولیت میدهد در صورتیکه در حالت حیات نزد شهود به آن اعتراف نموده باشد که بر ذمه اوباقیست و تا اکنون آنرا ادا نکرده است اگر به حضور شاهدان به آن اعتراف نکرده بلکه به اداء آن وصیت کرده باشد درین حالت حکم وصیت را گرفته و از ثلث باقی مانده مال بعد از ادای دین قابل اجراء میباشد. امام احمد بن حنبل بین دین خداوند و عباد فرقی را قایل نیست هر دوی آنرا در ترکه قابل پرداخت میدانند و در صورت عدم تکافوی ترکه در پرداخت آن ترکه باید به تناسب هر دودین تقسیم شود. و در اداء دین خداوند و دین عباد به همان تناسب به مصرف رسد. علمای احناف ورثه را به ادای دیون مکلف نمیدانند مگر به خواهش خود که آنرا بپردازند زیرا نزد ایشان دیون خداوند حکم عبادت را داشته و به جا آوردن عبادت مقتضی نیت و فعل مکلف بوده و آن به وفات از بین میرود ادای دیون خداوند به وفات شخص ساقط گردیده و ورثه مکلف به پرداخت آن نمیشوند مگر در صورتیکه میت به ادای آن وصیت نموده باشد که درین صورت ادای آن حکم وصیت را گرفته قواعد فقهی وصیت بر آن تطبیق میگردد. خلاصه اینکه ادای دیون خداوند نزد علماء احناف از ترکه قابل اجرانبوده ورثه مکلف به پرداخت آن نیستند و دینی که باید از ترکه پرداخته شود دین عباد است .

ازینکه دیون عباد طوریکه ذکر شد انواع مختلف داشته از نگاه قوت و ضعف در درجات متفاوت قرار دارند در حالت عدم تکافوی ترکه در اداء تمام انواع این دیون اداء برخی از آنرا بر برخی دیگری قدامت داده ترتیب ذیل را در اداء آن قابل مراعات میدانند. اولاً اداء دیون عینی ثانیاً پرداخت دیون حالت صحت ثالثاً پرداخت دیون حالت مرض .

طریقه عملی اداء دیون از ترکه:

طوریکه ذکر گردید بعد از مصارف تجهیز و تکفین، ترکه میت در اداء دیون او بکار میرود ترکه باقی مانده بعد از تکفین و تجهیز اگر با دیونیکه بر میت است زیاده یا مساوی باشد اداء دیون از ترکه اشکالی را بار نه آورده هرداین به حق خود کاملاً رسیده و تمامی دیون که بر ذمه میت است بدون کم و کاست

اداء میشود چنانچه اگر دائن یک نفر باشد و ترکه باقی مانده بعد از انجام مصارف تکفین و تجهیز از مقدار دین که بر میت است کمتر باشد تمام متروکه به دائن اوداده میشود هرگاه تعداد دائنین زیاده از یک نفر بوده و در ترکه امکان پرداخت و ایفای تمامی دیون موجود نباشد و از طرف دیگر دیونکه از ترکه قابل پرداخت است در قوت و ضعف مساوی بوده هردائن حق ادعا ایفای دین خود را با دائنین دیگر مساویانه داشته باشد، علماء فقه اسلامی ترکه را به تعداد دائنین قابل تقسیم ندانسته بلکه آنرا به تناسب دین هر دائن بالای دائنین قابل تقسیم میدانند و برای تقسیم ترکه بر دائنین از دو طریق کار میگیرند یکی اینکه ترکه به تناسب دین هردائن تقسیم گردد، که بنام تقسیم تناسبی یاد میکنند. دوم اینکه از اولی برای دریافت حصه هردائن از ترکه آسان تر به نظر میرسد اینست که ترکه باقی مانده بر مجموع دیون تقسیم گردد خارج قسمت در دین هردائن ضرب شود حاصل ضرب عبارت از سهم هردائن از ترکه میباشد برای توضیح طریقه های مذکور مثال های ذیل را ذکر میکنیم :

1:- سه نفر بالای شخص دین دارد اولی 600 - دومی 400 - سومی 200 - که جمعا به 1200 - افغانی میرسد. و ترکه میت بعد از پرداخت مصارف تکفین و تجهیز 300 افغانی است که برای ادای تمام دیون او کفایت نمی کند. درین مثال به اساس تقسیم تناسبی یعنی به تناسب دین هردائن از مجموع دیون ترکه باید به نسبت 2،4،6 - یعنی به نسبت 6-به 12، که نصف است و 4،به 12، که ثلث است و 2،به 12 - که سدس است تقسیم گردد. به این ترتیب دائن اول نصف ترکه 150 افغانی دائن دومی ثلث ترکه 100 افغانی و دائن سومی سدس ترکه 50 افغانی را مستحق میگردند .

2:- سه نفر بالای شخص دین دارند به این ترتیب که اولی 700، افغانی دومی 500، افغانی سومی 300 افغانی که مجموعه آن 1500، افغانی بالغ میگردد. و ترکه باقی مانده بعد از مصارف تجهیز و تکفین 300، افغانی است که برای ادای تمام دیون کفایت نمیکند درین مثال به اساس طریقه دوم برای اینکه استحقاق هردائن را از ترکه تعیین کرده بتوانیم ترکه باقی مانده را که 300 افغانی است بر مجموع دیون که 1500، افغانی میباشد تقسیم مینمائیم : خارج قسمت را که $\frac{1}{5}$ است به دین هردائن ضرب مینمائیم حاصل ضرب مبلغ است که حق هر دائن از ترکه میت میشود حصه دائن اولی عبارت است از 140 افغانی حصه دائن دومی 100، افغانی حصه دائن سومی 60، افغانی میباشد. به این ترتیب ما میتوانیم حصه و استحقاق هردائن را از ترکه میت در صورتی که از ترکه امکان پرداخت دیون نباشد دریافت نمائیم .

وصیت :

انسان احیانا برای تدارک اعمال نیکوی که در گذشته آنرا انجام نداده و یا درجا آوردن آن از وی قصور به عمل آمده و یا برای مساعدت به اقارب غیر وارث و برای اشخاصیکه با وی کمک و معاونت نموده است آرزوی اعطای مقداری از مال خود را داشته و از طرفی در خوف آن است که اگر با الفعل بصرف مال اقدام ورزد در آینده خود او به آن احتیاج احساس خواهد کرد لذا برای اینکه از یک طرف آرزوی وی برآورده شود و از طرف دیگر خوف احساس احتیاج به مال در آینده از وی مرفوع

گردد. شریعت اسلامی وصیت را مشروع قرارداد و حضرت رسول اکرم در این باره فرمود (ان الله تصدق علیکم بثلاث اموالکم زیاده فی اعمالکم فضعوها حیث شئتم اوحیث احببتم) (رواه البخاری) به مشروعیت وصیت شخص میتواند از یک طرف مصدر خیر و منفعت به اقارب و یا شخص که خواسته باشد گردد و از طرف دیگر تا حال حیات خود در آن تصرف کند.

تعریف وصیت: وصیت در لغت عبارت است از وصول و اتصال چنانچه گفته اند (ارض و اسیه) یعنی زمین متصل النبات است، قرآن کریم لفظ وصیت را در دو معنی استعمال کرده است.

1:- طلب یک چیز در حال چون قول خداوند (ووصینا الانسان بوالدیه احسانا) (الاحقاف 15) و فرموده خداوند (ووصی بها ابراهیم بنیه و یعقوب) (البقره 132)

2:- طلب یک شیء بعد از وفات مثل: کتب علیکم اذا حضر احدکم الموت ان ترک خیراً الوصیه للوالدین و الاقربین) (البقره 180) فقهای اسلامی کلمه وصیت را به طلب فعل یا تصرف بعد از وفات تخصیص داده و درین معنی تعیین یک شخص به عوض شخص دیگر در تصرفات مالی بعد از وفات او استعمال گردیده و کلمه وصی به معنی طلب تصرف در اموال بعد از وفات استعمال شده است.

وصیت در اصطلاح فقهای اسلامی در نزد احناف عبارت است از تملیکی که بعد از موت منسوب بوده و به طریقه تبرع صورت گرفته باشد برابر است، که موصی به مال باشد یا منفعت

قانون مدنی افغانستان در ماده 2102 وصیت را چنین تعریف مینماید وصیت عبارت است از تصرف در متروکه به نحویکه اثر آن به مدت بعد از وفات وصیت کننده منسوب باشد.

دلیل جواز وصیت:

وصیت به قرآن کریم و سنت نبوی و اجماع علماء اسلامی ثابت گردیده است دلیل اثبات آن به قرآن کریم قول خداوند است که در سوره النساء در آیه مواریث فرموده (من بعد وصیه و وصیه بیه بها اودین) (النساء 11) (یا ایها الذین آمنوا شهداء بینکم اذا حضر احدکم الموت حین الوصیه اثنان ذوا عدل منکم او آخران من غیرکم ان انتم ضربتم فی الارض) (المائد 106) اینکه در آیه اولی خداوند میراث را بعد از وصیت ذکر کرده است و مرتبه میراث بعد از وصیت دلالت به جواز وصیت مینماید. و در آیه مبارکه دومی خداوند به اشهاد یعنی شاهد گرفتن در حالت وصیت توصیه میکند و این دلالت به مشروعیت وصیت مینماید دلیل دیگر مشروعیت وصیت به حدیث رسول الله (ص) که آن حضرت (ص) فرموده (ان الله تصدق علیکم بثلاث اموالکم زیاده فی اعمالکم فضعوها حیث شئتم اوحیث احببتم)

در مشروعیت وصیت اجماع امت نیز آمده است زیرا از وقت حضرت رسول اکرم (ص) تا اکنون وصایای زیادی صورت گرفته و بسا از اشخاص یک مقدار مال خود را جهت مصرف در جهات خیریه به بعد از وفات خود وصیت کرده است اما احدی به مشروعیت آن اعتراض نکرده است مشروعیت و جواز وصیت یک امر معقول نیز است زیرا وصیت یکی از جمله عقود میباشد و به آن مثل سائر عقود احیاناً احتیاج رخ میدهد.

حکم وصیت :

کلمه حکم در فقه اسلامی بدو معنی استعمال میشود:

1: به صفت یا وصف شرعی یا به عباره دیگر مطلوب بودن و یا عدم مطلوب بودن یک شی از نگاه شریعت اسلامی

2: اثر مرتب بر یک چیز

حکم وصیت به اعتبار معنی اول: صفت یا وصف شرعی وصیت یا به عباره دیگر عمل و یا ترک عمل به وصیت مورد اختلاف فقها قرار گرفته است. ابن حزم ظاهری وصیت را به شخصی که مال از او باقی مانده فرض میداند و به دلایل ذیل تمسک میکند.

1:- قول خداوند (من بعد وصیه یوصی بها اودین) (النساء 11) وجه استدلال به آیه مذکور اینست که خداوند میراث را در مال متوفی واجت گردانیده و به استخراج وصیت از ترکه قبل از میراث امر فرموده و این به وجوب وصیت دلالت میکند.

2:- حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم درین حدیث شریف (ما حق امری مسلم له شیء یوصی فیه بیهیت لیلته الا ووصیته عنده مکتوب)

(صحیح البخاری ج 1، ص 382) به وصیت کردن تاکید نموده است وجوب وصیت نه تنها مذهب ابن حزم ظاهری بوده بلکه این قول به ابن عمر؛ طلحه، زبیر، عبد الله بن ابی اوفی؛ طاووس و شعبی نیز منسوب میباشد.

اکثر فقهای اسلامی که از جمله امام ابوحنیفه نیز است وصیت را به کسی که از او مالی باقی مانده باشد فرض نمیدانند زیرا وصیت تبرع بوده و آن به اختیار شخص صورت میگیرد. اما اگر بر شخصی حقی بود که به جز از راه وصیت به طریق دیگر اداء نمی گردید البته در آن وقت وصیت وصف وجوب را به خود میگیرد. و به عدم فرضیت به ادله ذیل تمسک میکند.

1:- حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم وفات نمود بدون اینکه وصیت نموده باشد اگر وصیت فرض میبود آنرا ترک نمی کرد.

2:- وصیت به اساس حدیث ابی درداء که از حضرت رسول اکرم روایت شد ه مشروع گردیده است (ان الله تصدق علیکم بثلث اموالکم فی آخر اعمارکم زیاده فی اعمالکم فضعوها حیث شئتم اوحیث احببتم) بناً مشروعیت یک چیز معنای فرضیت و وجوب را ندارد

حکم وصیت به اعتبار معنی دوم: اثر مرتب آن عبارت از انتقال ملکیت موصی له میباشد در وقت فوت موصی بشرطی که به معصیت نبوده و با عت بر آن منافی مقاصد شارع نباشد.

تنفیذ وصیت :

وصیت یکی از حقوق متعلق به ترکه بوده و از ثلث باقی مانده ترکه بعد از اداء تکفین و تجهیز و دین قابل اجراء است وصیت به زیاده از ثلث ترکه اجرا شده نمی تواند مگر به اجازه ورثه زیرا دلایل که

مشروعیت وصیت را ثابت میسازد برای موصی حق نداده است که زیاده از ثلث مال را به کسی وصیت نماید چنانچه حضرت رسول اکرم برای سعد بن ابی وقاص اجازه نداد که بیش از ثلث مال خود را به کسی وصیت نماید بعلمت اینکه به ضرر ورثه می انجامید لذا ادای وصیت باید از ثلث باقی مانده ترکه بعد از تجهیز و دین صورت گیرد نه از ثلث کل مال بدلیل اینکه ادای مصارف تجهیز و پرداخت دین از ترکه ضروری بوده و شریعت اسلامی چنینکه برای شخص اجازه میدهد که در ثلث مال تصرف نماید مالیست که در آن تصرف کرده بتواند و آن مال باقی مانده بعد از تجهیز و دین است و هم در اجرای وصیت از ثلث کل مال احتمال آن میرود که وصیت ورثه را از میراث محروم گرداند طوریکه اگر دو ثلث مال در تجهیز و دین به مصرف رسیده باشد. این ظلم صریح در حق ورثه به شمار میرود

قانون مدنی افغانستان در ماده 2137 تنفیذ وصیت به زیاده از ثلث مال را موقوف به اجازه ورثه دانسته و در مورد چنین تصریح میدارد: وصیت در حدود ثلث متروکه به وارث و غیر وارث صحت داشته بدون اجازه ورثه تنفیذ میگردد و در حدود زاید از ثلث متروکه نیز صحت داشته مگر نفاذ آن موقوف به اجازه ورثه بعد از وفات وصیت کننده میباشد مشروط بر اینکه اجازه دهنده دارای اهلیت تبرع بوده و به آنچه که اجازه داده علم داشته باشد.

وارث:

بعد از مصارف تجهیز و تکفین از ترکه و ادا دیون ذمت میت و نفاذ وصیت او آنچه از ترکه باقی بماند بین ورثه متوفی تقسیم میگردد.

ورثه عبارت از اشخاصی هستند که ارث شان به کتاب (قرآن کریم) یا سنت و یا اجماع ثابت شده باشد ترتیب ورث در استحقاق میراث از نظر علما مذهب حنفی قرار ذیل است:

1- اصحاب فروض (ذوی الفروض) و آنها اشخاصی هستند که شریعت اسلامی حصه معین در میراث برایشان تعیین نموده است.

2- عصبه نسبی و آن اشخاصی هستند که مستحق کل مال میشوند اگر ذوی الفروض موجود نباشد و در صورت موجودیت ذوی الفروض مستحق اخذ مال باقیمانده بعد از سهم آنها میگردند.

3- عصبه سببی (مولای عتاق) یعنی شخص که غلام را آزاد کرده باشد در صورتیکه غلام آزاد کرده شده از خود اقارب نسبی نداشته باشد.

4- عصبه مولی عتاق در صورتیکه مولای عتاق حیات نداشته و غلام آزاد کرده شده از خود اقارب نسبی نداشته باشد.

5- رد ذوی الفروض نسبی غیر از زوجین : یعنی وقتی ذوی الفروض سهام معین خود را از ترکه گرفتند و عصبه در جمله ورثه موجود نبود سهام باقیمانده دوباره بر ذوی الفروض بتناسب سهم شان توزیع میگردد مگر زوج و زوجه از این حکم مستثنی بوده حکم رد بر آنها تطبیق نمیشود و فقط مستحق اخذ سهم معین شان در میراث میباشند.

6- ذوی الارحام و آن اقاربی اندکه غیر از ذوی الفروض و عصبات بوده و وقتی مستحق اخذ میراث می شوند که ذوی الفروض و عصبات موجود نباشد اما زوجین آنها را از میراث محروم ساخته نمیتوانند به موجودیت زوج یا زوجیه میت از ترکه او میراث گیرند.

7- مولای موالات و آن وقتی میتواند مستحق میراث گردد که در ورثه اشخاصیکه قبل از اینها ذکر گردید موجود نباشند.

8- مقررله به نسبت از غیر مقرر او وقتی میتواند میراث گیرد که مقرر فوت نماید و از خود یکی از جمله ورثه که فوقا ذکر شده نداشته باشد.

9- موصی له بجمیع المال یعنی شخصی که تمام مال برایش وصیت شده باشد قبلا ذکر شد که وصیت در زیاده از ثلث مال قابل تنفیذ نبوده مگر در صورتی که ورثه به آن اجازه دهد و این از آن جهت بود که در وصیت به زیاده از ثلث مال ضرر به ورثه عاید میگردد ولی در حالت که میت ورثه از اشخاص فوق نداشته باشد شخصی که برای او تمام مال وصیت شده میتواند آنرا مالک گردد.

10- بیت المال: وقتی که میت شخصی از اشخاص فوق را نداشته باشد مال او در بیت المال مسلمین گذاشته میشود که در مصالح اجتماعی دولت بمصرف میرسد.

قانون مدنی افغانستان در ماده 1997 بعد از مصارف تکفین و تجهیز و اداء دیونیکه بر ذمه میت واجب است و تنفیذ وصیت میت از ثلث باقی مانده ترکه بعد از تادیه دین در فقره (4) تقسیم ترکه باقیمانده را به ورثه مطابق احکام میراث هدایت میدهد.

و در فقره (2) ماده (2042) چنین حکم میکند (اگر یکی از عصبه نسبی یا یکی از ذوی الفروض یا ذوی الارحام موجود نباشد باقیمانده متروکه بیکی از زوجین رد میگردد) و در ماده (1998) در مورد چنین حکم میکند (1) هرگاه طبق فقره (4) ماده 1997 این قانون مستحق میراث موجود نگردد میراث متروکه متباقی حسب ذیل توزیع میشود.

- 1- استحقاق شخص که میت به نسب او به غیر از خود اقرار نموده باشد.
- 2- وصیت زاید از حدود یکه وصیت در آن تنفیذ میشود.
- 3- در صورتیکه اشخاص فوق این ماده موجود نشوند متروکه یا آنچه از آن باقی مانده به دولت تعلق میگیرد.

ازین برمیآید که قانون راجع به مستحقین میراث و ترتیب استحقاق آنها در موارد آتی از مذهب احناف مخالفت ورزیده است .

- 1- قانون برخلاف مذهب احناف و طبق ارا علما مالکی ، شافعی و حنبلی عقد موالات را سببی از اسباب میراث ندانسته بناً بعدم توریث مولای موالات حکم نموده است .
- 2- قانون میراث عصبه سببی را مستحق میراث ندانسته است .
- 3- قانون میراث رد زوجین را در حالت عدم موجودیت ذوی الفروض و ذوی الارحام برخلاف مذهب احناف که رد بر زوجین را قائل نیستند اجازه داده است.

فصل سوم

ذوالفروض و سهام معین آنها

تعریف ذوی الفروض :

ذوالفروض عبارت از آن وارث است که حصه آنها در قرآن، سنت و اجماع تعیین شده است. ذوی الفروض عبارت از آن ورثه است که حصه آنها در ترکیه شرعاً معین شده است. تعداد ذوی الفروض دوازده نفر است که چهار نفر آن مرد و هشت نفر آن زن هستند که عبارتند از: پدر، جد، (پدرکلان) زوج (شوهر) اخ لام (برادران مادری). زوجه، ام (مادر) جد (مادرکلان) بنت (دختر) بنت ابن (دختر پسر) اخت اعیانی (خواهرکه از یک پدر و مادر باشد) اخت علاتی (خواهر که از پدر یکی باشد) اخت اخیافی (خواهر که از مادر یکی باشد).

فروض مقدر (معین) در کتاب الله :

فروض (حصه) مقدر در کتاب الله عبارت است: النصف: $\frac{1}{2}$ ربع $\frac{1}{4}$ ثمن $\frac{1}{8}$ ثلث $\frac{1}{3}$ ثلثان $\frac{2}{3}$ سدس $\frac{1}{6}$.

میراث ذوالفروض از ترکیه میت:

میراث اب (پدر)

پدر در ترکیه دارای سه حالت میباشد:

1- فرض مطلق: یعنی سدس ترکیه $\frac{1}{6}$ و این در صورت است که میت پسر، پسر پسر و یا پائین تر از آن مثل: پسر پسر پسر پسر پسر..... داشته باشد. مثل: عبدالحمید متوفی:

ورثه	پدر	پسر	مادر
فروض	$\frac{1}{6}$	عصبه	$\frac{1}{6}$
اصل مسئله 6			

سهام هر وارث از اصل مسئله 1 4 1

در مسئله فوق پدر مستحق سدس ترکیه که مساوی است به 1 سهم و پسر مستحق باقی مانده ترکیه به اساس عصبیت که مساوی است به چهار سهم و مادر مستحق سدس ترکیه که مساوی است به یک سهم، میباشند که پدر درینجا مستحق فرض مطلق که سدس $\frac{1}{6}$ ترکیه است گردیده. چنانچه قانون مدنی در ماده 205 به آن اشاره نموده است.

2 – فرض به همراهی عصبوت: واین در صورت است که میت دختر ویا دختر پسر اگرچه در درجه پائین تر قرار داشته باشد مثل دختر پسر پسر پسر داشته باشد.

عبدالله متوفی

ورثه	پدر	مادر	دختر
فروض	1/6 و عصبوت	1/6	1/2
اصل مسئله	6		

سهم هر وارث از اصل مسئله 2 1 3
در مثال فوق پدر مستحق سدس ترکه به اساس فرض که مساوی است به یک سهم و باقی مانده ترکه را به اساس عصبوت گرفته که مساوی است به یک سهم و مادر نیز مستحق سدس ترکه به اساس فرضیت بوده که مساوی است به یک سهم و دختر میت نسبت ازینکه تنه است مستحق نصف ترکه به اساس فرضیت گردیده است که مساوی است به 3 سهم.

3 – عصبوت مطلق واین در صورت است که به همراهی پدر هیچ یک از پسران ویا پسر پسر ویا دختر میت و یا دختر پسر او موجود نباشد که درین صورت پدر مستحق حصه باقی مانده ترکه به اساس عصبوت و در صورت نبودن ورثه دیگر مستحق کل ترکه میگردد مثل:

عبدالله متوفی

ورثه :	پدر	مادر	زوجه
فروض :	عصبه	1/3 مابقیه	1/4
اصل مسئله:	12		

سهم هر وارث از اصل مسئله: 6 3 3
در مثال فوق پدر نسبت عدم موجودیت اولاد میت مستحق باقیمانده ترکه بوده که مساوی است به 6 سهم و مادر مستحق ثلث مابقیه بعد از سهم زوجه بوده که مساوی است به 3 سهم و زوجه مستحق ربع ترکه بوده که مساوی است به 3 سهم .

میراث جد (پدر کلان) :

مراد از جد درینجا جد صحیح است و جد صحیح عبارت از کسی است که در نسبت او به میت مونث داخل نشود مانند اب اب اب (پدر پدر پدر) هر قدر که بالا برود هرگاه در نسبت او به میت مونث داخل شود جد فاسد بوده که جد فاسد از جمله ذوی الارحام میباشد نه ذوی الفروض .

جد در استحقاق میراث مانند پدر است یعنی در صورت موجودیت پسر یا پسر پسر اگرچه درجه او پائین باشد مستحق سدس ترکه و در صورت موجودیت دختر ویا دختر پسر اگرچه درجه او پائین باشد مستحق

فرض و عصبیت و در صورت عدم موجودیت اشخاص فوق الذکر (پسر و یا پسر پسر و دختر و یا دختر پسر اگرچه درجه او پائین باشند) عصبه بوده که مثال های آن در فوق گذشت. جد در صورت موجودیت پدر از میراث محروم میگردد زیرا قاعده میراث است که هرگاه یک وارث توسط شخص دیگر به میت منسوب شود در صورت موجودیت او از میراث محروم میگردد.

فرق اب وجد:

جد به همراهی پدر در چهار مورد ذیل تفاوت دارد:

- 1) مادر پدر به وجود پدر از میراث محروم میگردد اما به وجود جد از میراث محروم نمیگردد.
 - 2) خواهران و برادران اعیانی و علاتی به اتفاق علماء به وجود پدر از میراث محروم میگردند اما به وجود جد اختلافی است.
 - 3) هرگاه ترکه منحصر بین پدر و مادر و یکی از زوجین باشد مادر به اتفاق علماء مستحق ثلث باقی ماند ترکه میگردد اما بوجود جد مادر مستحق ثلث کل میباشد.
 - 4) پدر به وجود وارث دیگر از میراث محروم نمیگردد اما جد به وجود پدر از میراث محروم میگردد.
- در قانون مدنی مواد 2005 فقره دوم و مواد 2022 به بعد در مورد میراث جد مشعر است.

میراث زوج (شوهر):

زوج از ترکه زوجه دارای دو حالت میباشد :-

1 نصف ترکه : و این در صورت است که زوجه اولاد نداشته باشد مثل :

متوفی حمیده:

ورثه	زوج	ام	خواهر اخیافی
فروض	1/2	1/3	1/6
اصل مسئله 6			
سهم هر وارث از اصل مسئله	3	2	1

در مثال فوق زوج مستحق نصف ترکه نسبت عدم موجودیت اولاد که مساوی است به 3 سهم و مادر نیز نسبت عدم موجودیت اولاد مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 2 سهم و خواهر اخیافی مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم میباشد.

2 - ربع ترکه: و این در صورت است که زوجه اولاد داشته باشد برابر است که دختر باشد یا پسر و یا پسر پسر و یا پائین تر از آن. مثل :

متوفی حمیده :

ورثه :	زوج	پدر	2 دختر
فروض :	1/4	1/6 و	2/3
اصل مسئله 12		عصبه	
سهم هر وارث از اصل مسئله 3	2	8	

عول به 13 .

در مثال فوق زوج نسبت موجودیت دختران میت مستحق ربع ترکه که مساوی است به 3 و پدر مستحق سدس ترکه که مساوی است به 2 سهم و ازینکه از ترکه چیزی اضافه باقی نماند پدر صرف به اساس فرضیت مستحق میراث گردید. و دختران مسحق ثلثان ترکه که مساوی است به 8 سهم میباشند .

میراث برادران و خواهران اخیافی (مادری) :

اولاد های مادری در میراث دارای سه حالت میباشند :

1 سدس ترکه و این در صورت است که اولادهای مادری یک نفر باشد که درین حالت مستحق سدس ترکه میگردد مثل :

رحیمه متوفی :

ورثه :	زوج	ام	برادر اخیافی
فروض :	1/2	1/3	1/6

اصل مسئله 6

سهم هر وارث از اصل مسئله : 3 2 1

در مثال فوق زوج نسبت عدم موجودیت اولاد مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم و مادر مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 2 سهم و برادر اخیافی (مادری) مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم میباشند.

2 - ثلث ترکه و این در صورت است که برادران و خواهران اخیافی دونفر یا زیاده از دونفر باشند که درین صورت مستحق ثلث ترکه بوده و بین ایشان مساویانه تقسیم میگردد و تفاوت بین ذکور و اناث ایشان در تقسیم نیست مثل :

رحیمه متوفی :

ورثه :	زوج	جده	3 نفر برادران اخیافی
فروض :	1/2	1/6	1/3

اصل مسئله 6

سهم هر وارث از اصل مسئله 3 1 2

درمثال فوق زوج مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم وجده مستحق سدس ترکه که مساوی است 1 سهم و برادران اخیافی مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 2 سهم میباشند که بین ایشان مساویانه تقسیم میشود .

3 – حجب از میراث: اولاد های مادری به وجود اشخاص ذیل از میراث محروم میگردند :

در صورت موجودیت پسر، دختر، پسر پسر و یاپائین تر از آن و در صورت موجودیت پدر وجد .

میراث زوجات:

زوجات از ترکه زوج خود دارای دو حالت میباشند :

1 – ربع ترکه ($\frac{1}{4}$) : و این در صورت است که میت اولاد نداشته باشد مثل :

عبدالکریم متوفی :

ورثه	زوجه	مادر	جد
فروض	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{6}$ و عصوبت
اصل مسئله 12 :			3 – 2
سهم هر وارث از اصل مسئله	3	4	به اساس فرض عصوبت
در مثال فوق زوج نسبت اینکه میت اولاد ندارد مستحق ربع ترکه بوده که مساوی است به 3 سهم و مادر مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 4 سهم وجد مستحق سدس ترکه به اساس فرضیت که مساوی است به 2 سهم و باقی مانده ترکه بعد از سهم ذوالفروض را به اساس عصوبت مستحق میشود که مساوی است به 3 سهم که مجموع سهام جد 5 سهم میشود.			
قابل ذکر است که زوج اگر یک نفر باشد و یا زیاده از یک نفر مثلاً دو، سه یا چهار نفر مستحق ربع ترکه بوده و بین ایشان همین ربع ترکه مساویانه تقسیم میشود.			

2 – ثمن ترکه : و این در صورت است که میت اولاد داشته باشد مثل :

عبدالکریم متوفی :

ورثه	زوجه	2ابن	مادر	پدر
فروض :	$\frac{1}{8}$	عصبه	$\frac{1}{6}$	$\frac{1}{6}$
اصل مسئله 24				
سهم هر وارث از اصل مسئله	3	13	4	4
در مثال فوق زوج مستحق ثمن ترکه نسبت موجودیت پسران میت که مساوی است به 3 سهم و پسران میت عصبه بوده و مستحق باقی مانده ترکه بعد از سهم ذوی الفروض میباشند که مساوی است به 13 سهم و مادر و پدر میت هر کدام مستحق سدس ترکه بوده که مساوی است به 4 – 4 سهم .				

میراث بنت صلبی (دختران اصلی میت)

بنت صلبی از ترکه میت دارای سه حالت میباشند :

- 1 – نصف ترکه :** واین در صورت است که بنت صلبی یک نفر باشد و به همراه وی ابن صلبی در جمله ورثه موجود نباشد مثل:
- عبدالرسول متوفی :

ورثه :	بنت	زوجه	پدر	مادر
فروض :	1/2	1/8	1/6	1/6
اصل مسئله: 24	عصوبت			
سهم هر وارث از اصل مسئله :	(12)	3	1-4	4

در مثال فوق بنت صلبی ازینکه یک نفر است و به همراه او ابن در جمله ورثه موجود نیست مستحق نصف ترکه که مساوی است به 12 سهم وزوجه میت مستحق ثمن ترکه که مساوی است به 3 سهم و پدر میت مستحق سدس ترکه به اساس فرضیت که مساوی است به 4 سهم وباقیمانده ترکه را به اساس عصوبت که مساوی است به 1 سهم ومادر میت مستحق سدس که مساوی است به 4 سهم ، میباشند.

- 2 – ثلثان ترکه (2/3) :** واین در صورت است که تعداد ایشان دو ویا بیشتر از دونفر باشند ودر جمله ورثه ابن (پسر) وجود نداشته باشد مثل :
- عبدالرسول متوفی :

ورثه:	2 بنت صلبی	مادر	پدر
فروض:	2/3	1/6	1/6
اصل مسئله: 6	عصوبت		
سهم هر وارث از اصل مسئله	4	1	1

در مثال فوق بنات صلبی ازینکه تعداد شان دونفر است مستحق ثلثان ترکه که مساوی است به 4 سهم ومادر وپدر هر کدام مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 – 1 سهم میباشند.

- 3 عصوبت به همراه ابن میت (پسر متوفی):** واین در صورت است که با دختران میت پسر میت موجود باشد که درینحالت پسر میت به همراه دختر وی عصبه گردیده متروکه بین ایشان طوری تقسیم میشودکه دوحصه برای پسر ویک حصه برای دختر داده میشودمثل:

عبدالرسول متوفی:

ورثه	2 بنت	1 ابن	پدر
23			

فروض :	عصبه	عصبه	1/6
اصل مسئله : 6	5		
سهم هر وارث از اصل مسئله			1
مضروب : 4			
تصحیح : 24			
سهم هر وارث بعد از تصحیح : 10	10		4
در مثال فوق دختران به همراه پسر میت که برادرشان میشود یکجا عصبه گردیده و مستحق سهم باقی مانده بعد از حصه پدر میباشند که سهم پدر سدس ترکه مساوی به 1 سهم و 5 سهم باقی مانده برای دختران و پسرطوری تقسیم میگردد که دوحصه برای پسر و یک حصه برای دختران داده میشود.			
ازینکه سهم باقیمانده بعد از سهم پدر 5 سهم است و بالای پسر و دختران به صورت درست قابل تقسیم نیست ، باید عملیه تصحیح اجراء شود که در بحث تصحیح مفصلاً بحث خواهد شد .			

میراث بنت ابن (دختر پسر) :

بنت ابن در استحقاق میراث از ترکه میت دارای شش حالت میباشد که سه حالت آن کاملاً مانند بنت صلبی بوده یعنی در صورت که بنت ابن یک نفر باشد مستحق نصف ترکه $1/2$ و در صورت که دو و یا بیشتر از دو نفر باشند مستحق ثلثان ترکه $2/3$ و در صورت که به همراه وی یک ابن ابن در جمله ورثه باشد عصبه گردیده مستحق کل ترکه در صورت عدم موجودیت ذوی الفروض و مستحق باقیمانده ترکه در صورت موجودیت ذوی الفروض دیگر میگردند که مثالهای آن نیز مانند بنت صلبی است .

در حالت چهارم مستحق سدس $1/6$ ترکه میگردد و این در صورت است که به همراه بنت ابن یک نفر بنت صلبی موجود باشد که درینصورت بنت صلبی مستحق $1/2$ ترکه و بنت ابن مستحق سدس ترکه جهت تکمیل کردن دوثلث میباشد مثل :

عبدالجمیل متوفی :

بنت	بنت ابن	مادر	ورثه :
فروض :	$1/2$	$1/6$	$1/6$
اصل مسئله : 6			
سهم هر وارث از اصل مسئله :	3	1	1
در مثال فوق بنت میت ازینکه تنها است مستحق نصف ترکه و بنت ابن جهت تکمیل کردن دوثلث مستحق سدس ترکه و مادر نیز مستحق سدس ترکه میباشد .			

در حالت پنجم بنت ابن از میراث محجوب میشود و این در صورت است که در ترکه دو نفر بنت صلبی و یا اضافه از آن موجود باشد مگر اینکه به همراه بنت ابن ، ابن ابن که در درجه قرابت با او مساوی و یا پائینتر باشد ، درینصورت بنت ابن به همراه وی عصبه گردیده باقیمانده ترکه را به اساس عصبیت مستحق میگردند که دوحصه به ابن ابن و یک حصه به بنت ابن داده میشود. مثل :

عبدالجمیل متوفی:

ورثه :	2 بنت	بنت ابن	مادر
فروض :	2/3	محروم	1/6
اصل مسئله :	6		
سهم هر وارث از اصل مسئله :			
	4		1

در مثال فوق بنت ابن نسبت موجودیت دو بنت صلبی از میراث محروم میگردد.

در حالت ششم حجب از میراث : بنت ابن به سبب اشخاص ذیل از میراث محروم میگردد :

1 – ابن میت : در صورتی که به همراه بنت ابن در جمله ورثه ابن میت نیز وجود داشته باشد بنت ابن از میراث محروم میگردد .

2 – ابن ابن : در صورتی که به همراه بنت ابن، ابن ابن که درجه قرابت او به میت نسبت به بنت ابن نزدیک تر باشد بنت ابن از میراث محروم میگردد .

در صورتی که ابن ابن در درجه قرابت به همراه بنت ابن مساوی باشند و یا ابن ابن نسبت به بنت ابن در درجه پائینتر قرار داشته باشد هر دو عصبه گردیده به اساس عصبیت مستحق میراث میگردد. مثل

ورثه:	احمد	محمود	کریم
ورثه	پسر	پسر	پسر
ورثه	پسر	دختر	دختر

در مثال فوق دختر پسر محمود و کریم نمیتوانند که پسر احمد را عصبه گردانند زیرا درجه آنها نسبت به درجه پسر احمد پائینتر است اما پسر احمد میتواند که هر دو بنت را عصبه گرداند زیرا درجه قرابت با هم مساوی هستند.

میراث اخت اعیانی (خواهران که از پدر و مادر یکی باشند)

اخت اعیانی در میراث دارای شش حالت میباشد :—

1 نصف ترکه: و این در صورتی که خواهر اعیانی یک نفر باشد و در جمله ورثه برادر اعیانی

، پسر، دختر و یا پسر و یا پائین تر از آن و پدر میت موجود نباشند مثل:

عبدالمتین متوفی:

ورثه:	زوجه	اخت اعیانی	مادر
-------	------	------------	------

فروض : $1/4$ $1/2$ $1/3$

اصل مسئله: 12

سهم هر وارث از اصل مسئله:

3 6 4

عول به 13

در مثال فوق زوجة میت نسبت نداشتن اولاد مسح ربع ترکه که مساوی است به 3 سهم و خواهر اعیانی ازینکه تنها است مستحق نصف ترکه که مساوی است به 6 سهم و مادر میت مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 4 سهم، میباشند .

2 – ثلثان ترکه : واین در صورت است که خواهران اعیانی دو ویا بیشتر از دونفر باشند و به همراهی شان اشخاص فوق الذکر در جمله ورثه موجود نباشد مثل:
عبدالمتین متوفی:

ورثه : _____

2 خواهر اعیانی مادر برادر اخیافی

فروض : $2/3$ $1/6$ $1/6$

اصل مسئله : 6

سهم هر وارث از اصل مسئله :

4 1 1 در مثال

فوق خواهران اعیانی ازینکه تعداد شان دونفر است و در جمله ورثه اشخاص فوق الذکر نیز موجود نیست که سبب حجب ایشان گردد مستحق ثلثان ترکه که مساوی است به 4 سهم و مادر میت نسبت موجودیت خواهران و برادر اخیافی مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم و برادر اخیافی مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم ، میباشند.

3 – عصبیت : واین در صورت است که به همراهی خواهر یا خواهران اعیانی برادر اعیانی در جمله ورثه باشد که درین صورت خواهر اعیانی به همراه برادر اعیانی عصبه گردیده کل ترکه را در صورت عدم موجودیت ذوی الفروض و یا باقی مانده ترکه بعد از سهم ذوی الفروض دیگر را طور عصبیت مستحق میگردند طوری بین ایشان تقسیم میگردد که دوحصه برای برادر و یک حصه برای خواهر داده میشود مثل:

عبدالمتین متوفی:

ورثه : 3 خواهر اعیانی 2 برادر اعیانی جد ه

فروض : عصبه عصبه $1/6$

اصل مسئله : 6

سهم هر وارث از اصل مسئله 5
1
در مثال فوق خواهران اعیانی به همراه برادران اعیانی عصبه بوده و مستحق حصه باقیمانده بعد از سهم جده بوده که مساوی است به 5 سهم و طور که در فوق ذکر شد بین ایشان طوری تقسیم میشود که دو حصه برای برادران و یک حصه برای خواهران داده میشود و جده مستحق سدس ترکه که مساوی است به یک سهم میباشند.

4 – عصبوت مع الغیر : و این در صورت است که به همراهی خواهر اعیانی بنت و بنت ابن در جمله ورثه باشد و برادر اعیانی وجود نداشته باشد درین صورت خواهر اعیانی به طریق عصبوت مستحق میراث گردیده و باقی مانده ترکه را بعد از سهم بنت و بنت ابن به اساس عصبوت مستحق میشود مثل:
عبدالمتین متوفی :

ورثه :	بنت	بنت ابن	اخت اعیانی	ام
فروض	1/2	1/6	عصبه	1/6
اصل مسئله 6				
سهم هر وارث از اصل مسئله				

3 1 1 1
در مثال فوق بنت میت مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم و بنت ابن مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم و اخت اعیانی مستحق باقیمانده ترکه بعد از سهام ذوی الفروض که مساوی است به 1 سهم و مادر میت مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم میباشند.

5 – اشتراک در سهم برادران و خواهران اخیافی : و این در صورت است که خواهران و برادران اعیانی با هم عصبه گردد و بعد از سهم ذوی الفروض برای آنها چیزی باقی نماند و در جمله ورثه خواهران و برادران اخیافی نیز موجود باشند ، خواهران و برادران اعیانی به همراه خواهران و برادران اخیافی در سهم آنها شریک گردیده و سهم که برای برادران و خواهران اخیافی رسیده بین ایشان مساویانه تقسیم میگردد و درین حالت نسبت اشتراک در مادر صفت اولادهای مادری را به خود کسب مینمایند مثل:
عبدالمتین متوفی :

ورثه :	زوج	مادر	خواهر اعیانی	برادر اعیانی	2 برادر مادری
فروض :	1/2	1/6	عصبه	عصبه	1/3
اصل مسئله 6					
سهم هر وارث از اصل مسئله					
	3	1			2

در مثال فوق زوج مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم و مادر مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم و برادر و خواهر اعیانی باهم عصبه گردیدند و برادران مادری مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 2 سهم ، ازینکه برای برادر و خواهر اعیانی بعد از سهم ذوی الفروض چیزی باقی نماند ، به همراه برادران اخیفی در ثلث ترکه شریک گردیده و طور مساویانه بین ایشان تقسیم میگردد

6 حجب : خواهران اعیانی به وجود اشخاص ذیل از میراث محروم میگردند :

- 1 - به وجود پسر ، یا پسر پسر اگر درجه آنها تنزیل یابد مانند پسرپسرپسرپسر
- 2 - به وجود پدر به اتفاق علماء .
- 3 - به وجود جد نزد امام ابوحنیفه (رح) اما نزد علماء ثلثه سبب حجب آنها نگردیده

میراث خواهر علاتی (خواهران که از طرف پدر یکی باشند) :

خواهر علاتی خواهرانی هستند که به همراه میت در پدر اشتراک داشته باشند .

خواهران علاتی در استحقاق میراث دارای هفت حالت هستند :

در سه حالت اول مانند خواهران اعیانی میباشند که قرار ذیل است:

در صورت که یک نفر باشند مستحق نصف ترکه و در صورت که دو و یا زیاده از دو نفر باشند مستحق ثلثان ترکه و در صورت که به همراه خواهر یا خواهران علاتی یک برادر علاتی موجود باشد عصبه گردیده کل ترکه در صورت عدم موجودیت ذوی الفروض و یا باقی مانده ترکه بعد از سهم ذوی الفروض بالای شان طوری تقسیم میگردد که دو حصه برای برادر و یک حصه برای خواهر داده میشود .

4 - سدس ترکه بطریق فرض : و این در صورت است که به همراه خواهر علاتی در جمله ورثه یک نفر خواهر اعیانی باشد که درینصورت نصف ترکه برای خواهر اعیانی و سدس ترکه برای خواهر علاتی جهت تکمیل دوثلث داده میشود مثل:

عبدالكبير متوفی:

ورثه :	اخت اعیانی	اخت علاتی	ام
فروض :	1/2	1/6	1/6
اصل مسئله 6			
سهم هر وارث از اصل مسئله			
	3	1	1

در مثال فوق خواهر اعیانی ازینکه تنها است مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم و خواهر علاتی مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم و مادر نیز مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم ، میباشند.

مسئله فوق ردی بوده که در بحث رد مفصلاً بحث خواهد شد.

5 – عصبیت به وجود غیر : واین در صورت است که در جمله ورثه باخواهر علاتی دختر و یا دختر پسر میت و یا هردو موجود باشند که درین صورت خواهر علاتی عصبه گردیده مستحق باقیمانده ترکه بعد از سهم دختر و دختر پسر و یا ذوی الفروض دیگر اگر موجود باشد ، میگردد مثل :

دختر	دختر پسر	خواهر علاتی	ورثه :
فروض :	1/2	1/6	عصبه
اصل مسئله : 6			

سهم هروارث از اصل مسئله : 3 **1** **2**

در مثال فوق دختر میت مستحق نصف ترکه که مساوی است به 3 سهم و دختر پسر مستحق سدس ترکه که مساوی است به 1 سهم و خواهر علاتی به وجود دختر میت عصبه گردیده مستحق باقیمانده ترکه که مساوی است به 2 سهم ، میباشد.

6 – حجب از میراث : واین در صورت است که در جمله ورثه دو نفر خواهر اعیانی موجود باشد که درین صورت خواهر علاتی از میراث محروم میگردد مثل:

عبدالکبیر متوفی :

ورثه :	2 اخت اعیانی	خواهر علاتی	زوجه
فروض :	2/3	محجوب	1/4
اصل مسئله : 12			
سهم هر وارث از اصل مسئله			
8 و 1 به اساس رد			
3			

در مثال فوق خواهران اعیانی مستحق ثلثان ترکه که مساوی است به 8 سهم و مستحق یک سهم به اساس رد ، و خواهر علاتی نسبت موجودیت 2 خواهر اعیانی از میراث محجوب میگردد زیرا حصه خواهران دوثلث ترکه بوده که آنرا خواهران اعیانی به اساس فرض مستحق شدند و چیزی اضافه از آن باقی نمانده است . و حصه زوجه ربع ترکه که مساوی است به 3 سهم میباشد.

7 – حجب از میراث : خواهران علاتی بوجود اشخاص ذیل از میراث محروم میگردند :

بوجود پسر ، پسر پسر اگرچه در درجه پائین تر قرار داشته باشد و بوجود پدر ، اما محرومیت شان به سبب جد اختلافی است که نزد امام ابوحنیفه محروم و نزد علماء ثلاثه محروم نمیگردند.

میراث ام (مادر) :

مادر در میراث دارای سه حالت می باشد:

1 - سدس ترکه : و این در صورت است که با مادر در جمله ورثه پسر و یا پسر پسر دختر و یا دختر پسر اگر چه در درجه پائین تر قرار داشته باشند و یا دونفر برادران و یا خواهران میت موجود باشد مثل:

عبدالكبير متوفی:

ورثه :	پدر	مادر	ابن
فروض	1/6	1/6	عصبه

اصل مسئله : 6

سهم هر وارث از اصل مسئله: 4 **1** **1**

در مثال فوق پدر میت نسبت موجودیت اولاد مستحق 1/6 ترکه که مساوی است به یک سهم و مادر او نیز نسبت موجودیت اولاد مستحق 1/6 ترکه که مساوی است به یک سهم و پسر مستحق باقیمانده ترکه بعد از سهام پدر و مادر می باشد که مساوی است به 4 سهم

2 - ثلث کل ترکه : و این در صورت است که میت اولاد و یا دونفر خواهر یا برادر (اعیانی یا علاتی یا اخیافی) نداشته باشد مثل :

عبدالكبير متوفی:

ورثه :	اب	ام
فروض :	عصبه	1/3

اصل مسئله : 3

سهم هر وارث از اصل مسئله 2 **1**

در مثال فوق پدر میت نسبت عدم موجودیت اولاد در جمله ورثه، عصبه بوده مستحق باقیمانده ترکه بعد از سهم مادر می باشد و مادر میت نسبت عدم موجودیت اولاد و همچنان دو نفر خواهر و یا برادر مستحق ثلث ترکه که مساوی است به 1 سهم می باشند.

3 ثلث مابقیه : و این در صورت است که میت اولاد نداشته و همچنان دونفر خواهر یا برادر میت در جمله ورثه قرار نداشته باشد و ترکه محصور بین یکی از زوجین، پدر و مادر باشد .

مثل:

عبدالكبير متوفی:

ورثه :	زوجه	پدر	مادر
فروض :	1/4	عصبه	1/3

اصل مسئله 12

مابقیه

3

6

3

سهم هر وارث از اصل مسئله

در مثال فوق زوجة میت مستحق ربع ترکه بوده که مساوی است به 3 سهم و پدر میت عصبه بوده مستحق باقی مانده ترکه که مساوی است به 6 و مادر نسبت اینکه متروکه بین زوجة و پدر و مادر است مستحق ثلث باقیمانده بعد از سهم زوجة میباشد که مساوی است به 3 سهم. البته قابل ذکر است که مادر مستحق ثلث مابقیه صرف در یک حالت میباشد که ورثه فقط پدر مادر و یکی از زوجین باشد چنانچه در مثال فوق گذشت.

میراث جده (مادرکلان):

جده دوتنوع است:

1 - جده صحیح و آن عبارت است از جده که انتساب او به میت توسط جد غیر صحیح نشود و یا به عباره دیگر جده صحیح مادر یکی از ابویین و یا جد صحیح میباشد مثل: مادر مادر. مادر پدر و یا مادر پدر پدر. جده صحیح یا توسط ذوی الفروض به میت منسوب میشود و یا توسط عصبات مانند مادر مادر و یا مادر پدر، که درینجا دیده میشود که جده توسط مادر که ذوی الفروض است و توسط پدر که از جمله عصبات است به وی منسوب میگردد. جده فاسده: و آن عبارت است از جده که توسط جد غیر صحیح به میت منسوب شود و یا به عباره دیگر در انتساب هر جده به میت پدر بین دو مادر قرار گیرد مثل: مادر پدر مادر. درین مثال دیده میشود که جده به میت نه توسط ذوی الفروض به میت منسوب گردیده و نه توسط عصبات بلکه توسط ذوی الارحام صورت گرفته.

جده در استحقاق میراث دارای دو حالت میباشد:

1:- سدس ترکه و این در صورت است که مادر میت در جمله ورثه قرار ننگرفته باشد مثل:

رحمت الله متوفی:

برادر اعیانی

جده

ورثه:

عصبه

1/6

فروض:

اصل مسئله: 6

5

1

سهم هر وارث از اصل مسئله:

در مثال فوق جده مستحق سدس ترکه نسبت عدم موجودیت مادر که مساوی است به 1 سهم و برادر اعیانی مستحق باقیمانده بعد از سهم جده که مساوی است به 5 سهم میباشد.

2 - حجب از میراث: جده بوجود اشخاص ذیل از میراث محروم میگردد:

بوجود مادر: جده اگر مادری باشد یا پدری به وجود مادر از میراث محروم میگردد.

بوجود پدر: جده که توسط پدر به میت منسوب می‌گردد بوجود پدر از میراث محروم می‌گردد زیرا به اساس **قاعده میراث**: هرگاه شخص توسط شخص دیگر به میت منسوب گردد در صورت موجودیت او از میراث محروم می‌گردد.

بوجود جد: جد جده را که توسط او به میت منسوب می‌گردد از میراث محروم می‌سازد.

جده قریب جده بعید را محروم می‌سازد (القربى تحجب البعدى).

فصل چهارم

عصبات و حجب

میراث طور عصبیت سبب دوم از اسباب میراث می باشد. ورثه که به آن مستحق میراث می باشد بعد از ذوی الفروض قرار دارند.

تعریف عصبه :

عصبات جمع عصبه بوده و ازین قول عرب (عصب القوم بالرجل عصباً) که معنی احاطه را می دهد گرفته شده است زیرا اقارب مذکر شخصی که با او توسط مذکر منسوب گردند شخص را احاطه نموده و در وقت ضرورت از او دفاع مینمایند. کلمه عصبه جمع بوده مفرد آن عاصب می باشد و عصبات جمع الجمع می باشد و اطلاق عصبه بر واحد و تثنیه و جمع مذکر و مؤنث میشود در اصطلاح علمای میراث عصبه کسی را گویند که در حالت نبودن ذوی الفروض مستحق جمیع ترکه و در حالات وجود آنها مستحق مال باقی مانده بعد از سهم آنها میشود.

عصبه ابتداء به دو قسم است :

1:- عصبه نسبی

2:- عصبه سببی (مولای عتاق)

عصبه سببی توسط عصبه نسبی از میراث محروم گردیده و از آنجا که ناحیه عملی ندارد و اکنون قابل تطبیق نیست از تفصیل در آن صرف نظر کرده تنها عصبه نسبی و انواع آن را مورد بحث قرار میدهیم:

عصبه نسبی و انواع آن :

- عصبه نسبی عبارت از اقاربی هستند که از جهت قرابت حقیقی (نسب) بامیت ارتباط داشته باشند. عصبه نسبی نزد علمای میراث سه نوع است :

1:- عصبه بنفسه (عصبه ذاتی)

2:- عصبه بغیره (عصبه به سبب غیر)

3:- عصبه مع غیره (عصبه به وجود غیر)

عصبه بنفسه و کیفیت میراث آنها: عصبه بنفسه در اصطلاح علمای میراث عبارت از قریب مذکر است که تنها توسط مؤنث به او منسوب نگردیده باشد یعنی انتساب او به میت یا توسط مذکر صورت گرفته باشد چون برادر علای , کاکای علای و پسران آنها و یا توسط مذکر و مؤنث هر دو صورت گرفته باشد مثل برادر اعیانی , کاکای اعیانی و پسران آنها و یا در انتساب آنها به میت واسطه موجود نبوده مستقیماً به او منسوب گردند. چون پسر , پدر , اما اگر انتساب شخصی به میت تنها توسط مؤنث صورت گیرد آن شخص عصبه نبوده یا از جمله ذوی الفروض خواهد بود مثل برادر مادری و یا از جمله ذوی الارحام چون

پسر دختر , پدر مادر و امثال آن. این نوع اقارب را از آن جهت عصبه بنفسه میگویند که قرابت شان به میت بذات خود سبب عصوبت گردیده و در کسب صفت عصوبت به شخص دیگری احتیاج ندارد .

جهات عصوبت:

عصبه نسبی به اساس قواعد فقه اسلامی در چهار جهت منحصر بوده که به طور ذیل ترتیب یافته است .

1: جهت بنوت (فرع مذکر) چون پسر , پسر پسر اگرچه به درجه پائین تر باشند مانند :
پسر پسر پسر پسر پسر پسر..... .

2:- جهت ابوت (اصل مذکر) مثل پدر, پدر پدر اگرچه به درجه بالاتر باشد
مانند: پدر پدر پدر پدر پدر.....

3:- جهت اخوت (فرع مذکر پدر میت) مثل برادر اعیانی و برادر علای و پسران آنها .

4:- جهت عمومیت (فرع مذکر جد میت) مثل: کاکای اعیانی و علای و پسران آنها .

طوری که ذکر گردید عصبه کسی است که جمیع ترکه را در حال عدم موجودیت ذوی الفروض و یا باقی مانده ترکه را بعد از سهم ذوی الفروض در حال وجود آنها به میراث میگیرد. و به این اساس عصبه بنفسه هم مستحق جمیع ترکه و یا باقی مانده آن بعد از سهم ذوی الفروض میباید شد و در حالتی که سهام ذوی الفروض جمیع ترکه را دربرگیرد از میراث محروم میگردد عصبه بنفسه در صورتیکه یک نفر باشد به تفصیل فوق مستحق میراث بوده اختلاف جهت عصوبت در میراث و تأثیری را عاید نمی سازد اما اگر تعداد عصبه بنفسه متجاوز از یک نفر باشد و در جهات عصوبت نیز با هم اختلاف داشته باشند شخصی مستحق میراث را از غیر آن به طور ذیل میتوان تفریق کرد .

1- به اعتبار جهت :

وقتی که تعداد عصبه بنفسه متجاوز از یک نفر باشند و در جهت عصوبت نیز با هم اختلاف داشته باشند جهت بنوت بر جهت ابوت و جهت ابوت بر جهت اخوت و جهت اخوت بر جهت عمومیت ترجیح داده میشود یعنی در تقدیم یک جهت بر جهت دیگر باید ترتیبی را که قبلاً ذکر گردیده مراعات نمود. قابل تذکر است که در تقدیم جهت ابوت بر جهت اخوت جد شامل نبوده زیرا برادران اعیانی و علای طوری که ذکر گردید بوجود جد از میراث محروم نمیشود .

2- به اعتبار درجه قرابت :

عصبه بنفسه وقتی که از یک نفر زیاد باشد و در جهت قرابت با هم اختلاف نداشته باشند همه در یک جهت قرابت قرار داشته باشند در این حالت اگر درجات انتساب شان به میت فرق داشته باشد به اشخاصیکه در درجه قریب هستند بر اشخاصیکه در درجه بعید قرار دارند در استحقاق میراث ترجیح داده میشود مثلاً اگر شخصی وفات نماید و وارث او پسر و پسر پسر باشد اینها هر دو عصبه بنفسه بوده و در یک جهت بنوت قرار دارند اما از آنجاکه درجه قرابت پسر نظر به درجه قرابت پسر پسر به میت بیشتر است پسر در

استحقاق میراث بر پسر پسر مقدم است چنانچه پدر بر جد، و برادر اگرچه علای باشد بر برادرزاده اعیانی و کاکا بر پسر کاکا در استحقاق میراث به اساس عصبوبت قدامت دارند .

3:- به اعتبار قوت قرابت:

وقتیکه تعداد عصبه بنفسه بیش از يك نفر بوده و در جهت و درجه قرابت به میت باهم فرقی نداشته باشند هرگاه اختلاف بین آنها در قوت قرابت به میت موجود باشد شخصی که قرابت او به میت قویتر باشد بر شخص دیگری که در قوت قرابت با او يك سان نیست در استحقاق میراث مقدم است. مثلاً اگر شخصی وفات نماید و از او يك برادر اعیانی و يك برادر علای و رثه باقی بماند با وجود اینکه هر دو عصبه بنفسه بوده و در جهت و درجه قرابت به میت باهم فرقی ندارند برادر اعیانی بر برادر علای در استحقاق میراث مقدم تر است زیرا قرابت برادر اعیانی به میت قویتر است از قرابت برادر علای به او.

عصبه بنفسه هر گاه در جهت و درجه و قوت قرابت باهم اختلاف نداشته باشند و فرقی بین آنها در جهت انتساب و درجه قرابت و قوت قرابت به میت موجود نباشد تمام شان مستحق اخذ میراث دانسته میشود و یکی بر دیگری در استحقاق میراث و مقدار آن تفاوت نداشته جمیع ترکه و یا متبای ترکه بعد از سهام ذوی الفروض رابه میراث گرفته به اعتبار تعداد آنها مساویانه بین آنها تقسیم میگردد .

دلیل میراث عصبه بنفسه بکیفیتی که قبلاً ذکر گردید این فرموده حضرت رسول الله (ص) است (الحقوا الفرائض باهلها فمابقی فلاولي رجل ذکر) (صحیح البخاری، ج 2، ص 997) مراد از اولویت در حدیث فوق اولویت در قرابت بوده و آن توسط جهت، درجه قرابت و یا قوت قرابت در حالت تعدد عصبه بنفسه تعیین میگردد.

عصبه بغیره

عصبه بغیره (عصبه بسبب غیر) در اصطلاح علمای میراث مؤنثی است که صاحب فرض بوده و در عصبوبت خود بشخص دیگر (عصبه بنفسه) احتیاج داشته باشد و یا غیر در عصبوبت شریک گردیده به اساس عصبوبت مستحق میراث شود و صفت فرضیت خود را از دست دهد.

عصبه بغیره مطابق به اساسات فقه اسلامی انائی میشوند که سهم آنها در حالت انفرادی نصف 1/2 و در حالت تعدد و ثلث 2/3 باشد لذا عصبوبت بالغیر در چارنفرانات ذیل منحصر میباشد.

1:- دختر همراه پسر

2:- دختر پسر همراه پسر پسر

3:- خواهر اعیانی همراه برادر اعیانی

4:- خواهر علای همراه برادر علای

دلیل بر میراث این نوع از عصبه قول خداوند (ج) است که فرموده: (یوصیکم الله فی اولادکم للذکر مثل حظ الانثیین) (النساء 11) (2) و (وان کانوا اخوة رجالاً و نساءً فللذکر مثل حظ الانثیین) (النساء 176)

در آیات قرآنی فوق درحالت اختلاط اولاد مذکر ومونث ودرحالت اختلاط خواهران بابراادران برای دختران وخواهران حصه معینی درمیراث تعیین نگردیده است از این معلوم میشود که خواهر میت بابرادرودختر میت با پسر او عصبه میگردد.

شرط عصوبت بالغیر:

جهت تحقق عصوبت بالغیر وجود شرائط ذیل ضروری است.

1:- مونثی که درعصوبت خود بغیر محتاج باشد وتوسط غیر عصبه گردد باید از جمله ذوی الفروض بوده وسهم معینی در میراث برای او تعیین گردیده باشد لذا اناث که ازجمله ذوی الفروض نیستند وسهم معینی درمیراث ندارند باغیر عصبه نمیگردند مثل بنت بنت که باابن ابن عصبه شده نمیتواند زیرا بنت بنت ازجمله ذوی الفروض نبوده ازجمله ذوی الارحام میباشد چنانچه عمه با کاکا عصبه شده نمیتواند یعنی اگر میت کاکا وعمه داشته باشد عمه مستحق میراث او نبوده بلکه او برای کاکا او به اساس عصوبت داده میشود.

2:- شخصیکه مونث را عصبه میگرداند باید باو دریک جهت قرابت قرار داشته باشد لذا دختر میت بابرادر اعیانی یا علاتی او عصبه شده نمیتواند.

شخصیکه به سبب اومونث عصبه میگردد علاوه بر اتحاد جهت باید باو دردرجه قرابت مساوی باشد لذا دختر باپسر عصبه نمیگردد زیرا باوجود اتحاد جهت دردرجه قرابت مساوی قرار ندارند اما این حکم دربنات ابن در بعضی حالات طوریکه در میراث آنها ذکر گردید قابل تطبیق نیست زیرا بنت ابن که به اساس فرضیت مستحق میراث نباشد توسط ابن ابن که دردرجه پائینتر از او قرار دارد میتواند عصبه گردد.

شخصیکه بسبب او مونث عصبه میگردد بر علاوه اتحاد درجهت ودرجه قرابت باید باو در درقوت قرابت یک سان باشد لذا خواهر اعیانی بابرادر علاتی عصبه نمیگردد زیرا باوجود اتحاد در جهت ودرجه قرابت درقوت قرابت باهم مساوی نیستند .

حکم عصبه بغیره در میراث:

مونثی که صاحب فرض بوده به سبب شخصی دیگری عصبه گردد صفت فرضیت خود را از دست داده با اساس عصوبت مستحق میراث میگردد وتام ترکه وی باقی مانده آنرا بعد از سهام ذوی الفروض باشخصی که او را عصبه گردانیده طورعصوبت به میراث میگیرد وطوری بین آنها تقسیم میشود که یک حصه آن برای مونث ودو حصه آن برای شخصیکه او را عصبه گردانیده داده میشود واگر احیاناً بعد از سهم ذوی الفروض چیزی از ترکه باقی نماند از میراث محروم میگردد.

عصبه مع غیره:

عصبه مع غیره و یا عصبه بوجود غیر در اصطلاح علماء میراث عبارت از مؤنثی است که صاحب فرض بوده و در عصوبت خود به مؤنث دیگری که صاحب فرض باشد محتاج گردد. و مؤنثی که او را عصبه گردانیده در عصوبت با او اشتراک نداشته بلکه به اساس فرضیت سهم معین خود را در میراث مستحق میگرد. عصبه مع غیره طبق اساسات فقه اسلامی در دوفر از ذوی الفروض که عبارت از خواهر اعیانی و خواهر علاتی میباشد منحصر بوده و هر کدام از اینها به وجود دختر میت یا دختر پسر او اگرچه درجه او تنزیل نماید عصبه میگردند بشرط اینکه همراه خواهر اعیانی برادر اعیانی و با خواهر علاتی برادر علاتی در جمله ورثه قرار نداشته باشد زیرا در صورت وجود آنها خواهر عصبه بغیره بوده و در عصوبت به دختر میت یا دختر پسر او احتیاج احساس نمیشود و خواهریکه با دختر میت یا دختر پسر او عصبه گردد صفت فرضیت را از دست میدهد و به اساس عصوبت مال باقی مانده بعد از سهم دختر یا دختر پسر میت و غیره ذوی الفروض را اگر در ورثه موجود باشد به طریق عصوبت به میراث میگیرد و درین حالت طبق احکام فقه اسلامی خواهر صفت ذکورت را کسب کرده قائم مقام برادر قرار گرفته و اشخاصی که با برادر از ترکه میت میراث گرفته نمیتوانستند با وی نیز میراث گرفته نمی توانند مثلاً: اگر شخصی وفات کند و وارث او دختر، دختر پسر، خواهر علاتی و کا کا باشد دختر میت مستحق نصف (1/2) ترکه و دختر پسر او مستحق سدس (1/6) ترکه جهت تکمیل دوثلث که حد اعظمی سهم بنات است طور فرضیت میباشد و خواهر علاتی به وجود دختر میت عصبه میگرد و ترکه باقی مانده بعد از سهم دختر و دختر پسر میت را طور عصوبت به میراث میگیرد و کا کا توسط خواهر علاتی از میراث محروم میشود زیرا اوقائم مقام برادر علاتی قرار گرفته و طوریکه کا کا به وجود برادر علاتی از میراث محروم میگرد به وجود اونیز از میراث محروم میگرد.

فرق بین عصبه بغیره و عصبه مع غیره :

بین عصبه بغیره و عصبه مع غیره فرق های ذیل به مشاهده میرسد :

- 1- عصوبت بالغیر بسبب وجود عصبه بنفسه تحقق می پذیرد و عصوبت مع الغیر از اجتماع خواهر اعیانی یا علاتی بابتت یا بختت ابن متحقق میگرد.
- 2- در عصوبت بالغیره عصوبت عصبه بنفسه به اناثی صاحب فرض که به سبب او عصبه گردیده انتقال یافته و ضمناً فرضیت او از بین رفته هر دو بسبب عصوبت میراث میگیرند اما در عصبه مع غیره بنت یا بختت ابن که توسط او خواهر اعیانی یا علاتی عصبه میگرد عصبه بنفسه نیست تا عصوبت او به خواهر اعیانی یا علاتی انتقال کند و فقط اجتماع خواهر اعیانی و علاتی با بنت یا بختت ابن عصوبت را بمیان آورده است بنت و یا بختت ابن صفت فرضیت خود را از دست نمیدهد تنها خواهر اعیانی یا علاتی صفت فرضیت خود را از دست داده و به اساس عصوبت مستحق میراث میشود.
- 3- در عصوبت بالغیر وقتی سهام ذوی الفروض تمام ترکه را دربرگیرد عصبه بنفسه و اناث صاحب فرضی که بسبب او عصبه گردیده هر دو از میراث محروم میشوند در عصوبت مع الغیر تنها خواهر

اعیانی یا علاتی از میراث محروم می‌گردد بنت و بنت ابن سهم معین خود را در میراث به اساس فرضیت مستحق میشوند .

قانون مدنی افغانستان تعریف عصبه، انواع و احکام آنرا چنین بیان نموده است:

ماده (2012) عصبه شرعاً بالایی کسی اطلاق میشود که در صورت نبودن صاحبان فروض تمام متروکه و در صورت موجودیت اصحاب فروض در حالی که از میراث محجوب نباشند، باقیمانده اصحاب فروض را از متروکه مستحق میشوند.

ماده (2013) هرگاه هیچ يك از صاحبان فرض موجود نبوده یا باوجود آنها تمام متروکه شامل حصص فرض نشود تمام متروکه یا آنچه از صاحب فرض باقی مانده، به عصبه نسبی داده میشود.

ماده (2014) عصبه نسبی به سه دسته تقسیم میشود: عصبه بنفسه، عصبه بغیره، عصبه مع غیره ماده (2015) عصبه بنفسه کسی است که در قرابت او به میت بغیر محتاج نبوده و در نسبت او بمیت اناث داخل نمیگردد.

ماده (2016) عصبه بنفسه به ترتیب ذیل دارای چار جهت است بنوت: که شامل پسران و پسران پسر میباشند، اگرچه درجه آنها تنزیل یابد. ابوت: که شامل پدر وجد صحیح میشود، گرچه درجه آنها بالا رود اخوت: که شامل برادران عینی پدری و پسران آنها میگردد گرچه درجات آنها پایان رود عمومیت که شامل کاکاهای میت، کاکاهای پدر میت و کاکاهای جد صحیح میت میشود گرچه درجات آنها بالا رود. اعم از اینکه عینی باشد یا پدری و همچنان شامل پسران و پسران پسر آنها میشود گرچه درجات آنها پائین رود. ماده (2017) هرگاه عصبه بنفسه از نظر جهت یکی باشند، قریب ترین آنها از لحاظ درجه به میت مستحق شمرده میشود، اگر در جهت و درجه یکی باشند، اولیت به قرابت داده میشود. و اگر شخص دارای دو قرابت به میت باشد. بر شخصیکه دارای يك قرابت است حق اولیت دارد و اگر از لحاظ جهت درجه و قوت قرابت مساوی باشند میراث در بین آنها مساویانه تقسیم میگردد.

ماده (2018) عصبه به سبب غیر، به مؤنث اطلاق میشود که در عصوبت بمیت محتاج بغیر بوده و باغیر در عصوبت شریک باشد.

ماده (2019) عصبه بغیر عبارتند از:

- 1 - دختران با پسران .
 - 2 - دختران پسر گرچه درجات آن پائین رود با پسران پسر گرچه تنزیل نماید در حالیکه پسران در درجه متوازی با دختران یا پائینتر از آنها قرار داشته و از طریق دیگر مستحق ارث نشوند.
 - 3 - خواهر عینی با برادران عینی خواهران پدری با برادران پدری .
- (2) در احوال مندرج فقره فوق این ماده مرد دوچند زن از میراث حصه میگیرد.
- ماده (2020) عصبه مع غیره به مؤنثی اطلاق میشود که در عصوبت خود به مؤنث دیگر محتاج بوده و مؤنث دیگر در عصوبت با او شرکت نداشته باشد.
- ماده (2021)

1 - عصبه مع غیره عبارتند از خواهران عینی یا پدری با دختران یا دختران پسر گرچه درجه آنها تنزیل نماید . در این صورت باقی متروکه را بعد از ادای حصه فروض مستحق میشوند .

1 - به اشخاص مندرج فقره فوق این ماده نسبت به سایر عصبه مانند برادران عینی و پدری اعتبار داده شده در حق تقدم درجه و قوت تابع احکام آنها میباشد.

حجب

حجب در لغت منع و ستر (پوشانیدن) را گویند مثلاً گفته میشود که (حجبت السحاب الشمس) وقتی که ابر آفتاب را بپوشاند و (حجبه عن کذا) وقتی که منع کند او را از آن و اسم فاعل حجب، حاجب و اسم مفعول آن محجوب است .

حجب در اصطلاح علماء میراث عبارت است از منع شخص معین از کل یا بعض میراث به سبب وجود شخص دیگر.

حجب به دو قسم است :

الف- حجب نقصان

ب- حجب حرمان

الف- حجب نقصان:

حجب نقصان:

عبارت از انتقال وارث است از سهم اعلی به سهم ادنی بوجود شخص دیگر مثل زوج که بوجود اولاد میت سهم او از نصف (1/2) به ربع (1/4) انتقال میابد.

حجب نقصان در ورثه متحقق میشود که دارای دو سهم اعلی و ادنی باشد و ورثه که دارای سهم اعلی و ادنی هستند طوریکه قبلاً در احوال استحقاق آنها از ترکیه بصورت مفصل ذکر گردیده عبارت اند از :

1- زوج: دارای سهم اعلی نصف (1/2) و سهم ادنی (1/4) بوده و بوجود اولاد میت سهم او از نصف به ربع انتقال میکند.

2- زوجه: دارای سهم اعلی ربع (1/4) و سهم ادنی ثمن (1/8) بوده و بوجود اولاد میت سهم او از ربع به ثمن انتقال مینماید.

3- بنت ابن: دارای سهم اعلی نصف (1/2) در حالت انفرادی و دوثلث (2/3) در حالت تعدد و سهم ادنی سدس (1/6) بوده و بوجود يك نفر دختر میت از سهم اعلی نصف یا ثلثان به سهم ادنی سدس انتقال میکند.

4- خواهر علای: دارای سهم اعلی نصف (1/2) در حالت انفرادی و دوثلث (2/3) در حالت تعدد و سهم ادنی سدس (1/6) بوده و بوجود يك نفر خواهر اعیانی از سهم اعلی نصف یا ثلثان به سهم ادنی سدس انتقال مینماید.

5- مادر: دارای سهم اعلی ثلث و سهم ادنی سدس (1/6) بوده و بوجود اولاد میت یا دو نفر خواهر یا برادر او سهم او از ثلث به سدس انتقال مینماید.

حجب حرمان :

حجب حرمان عبارت است از منع شخص از میراث بوجود شخص دیگر مثل جد که بوجود پدر مستحق میراث نمیشود .

ورثه از حیث قبول و یا عدم قبول حجب حرمان بدون نوع اند :

1- ورثه که حجب حرمان را قبول نکرده و به اساس حجب حرمان از میراث محروم نمیشوند یعنی وجود شخص دیگری در ورثه سبب حرمان آنها از میراث نمیگردد، عبارتند از : پدر، مادر، زوج، زوجه، بنت و ابن .

این شش نفر به میت بدون واسطه منسوب گردیده و قتیکه از جمله ورثه قرار گیرند مستحق میراث شناخته شده و وجود شخص دیگری آنها را از میراث محروم گردانیده نمیتواند.

2- ورثه که به اساس حجب حرمان از میراث محروم میشوند یعنی وجود شخص دیگری در ورثه سبب حرمان آنها از میراث میگردد و عبارت اند از سائر ورثه غیر از شش نفر که قبلاً ذکر گردید این اشخاص نظریه اینکه مستقیماً به میت منسوب نگردیده بلکه بواسطه شخص دیگری به او منسوب هستند در بعضی از حالات مستحق میراث بوده و در برخی دیگر از میراث محروم میگردند.

حجب حرمان نسبت به این نوع ورثه بدو اصل و قاعده بنا یافته است :

1- هر شخص که توسط شخصی دیگری به میت منسوب گردد بوجود آن شخص (واسطه) که در جمله ورثه میت موجود باشد از ترکه میراث گرفته نمیتواند بشرطی که (واسطه) در سبب ارث با او متحد بوده و یا مستحق کل متروکه گردد مثل جد که به وجود اب یا جدی که به وجود ام (مادر) به اساس اتحاد در سبب ارث از میراث محروم میگردد و برادر که بوجود پدر یا وجود عدم اتحاد سبب در ارث از میراث محروم میشود زیرا وقتی واسطه تمام ترکه را مالک گردد برای شخصیکه توسط او به میت منسوب گردیده چیزی باقی نماند که آنرا مستحق شود.

اما این اصل بر اولاد مادر که توسط او به میت منسوب میشود و بوجود او در جمله ورثه از میراث محروم نمیگردند قابل تطبیق نیست زیرا از یک طرف اتحاد در سبب ارث بین مادر که به اساس اموست مستحق میراث میباشد و برادر که به اساس اخوت مستحق میراث است موجود نیست از طرف دیگر سهم مادر تمام ترکه را دربر نمیگیرد تا از آن چیزی برای اولاد ام (مادر) باقی نماند و از میراث محروم گردند .

2- وارث بعید طوریکه در عصبات نیز ذکر گردید بوجود وارث قریب از میراث محروم میگردد یعنی وارثی که بامیت قرابت بیشتر و قوی داشته باشد از وارثی که بامیت قرابت ضعیف دارد حق قدامت در استحقاق میراث دارد.

این قاعده طوریکه بر عصبات تطبیق میشود بر ذوی الفروض نیز قابل تطبیق است.

فرق بین حجب و منع :

در مبحث موانع میراث ذکر گردید که هرگاه مانعی از موانع میراث چون قتل و اختلاف دین بین وارث و مورث موجود شود وارث نمیتواند از مورث خود میراث گیرد و از میراث محروم میگردد .

در موضوع حجب نیز تذکر رفت که احیاناً وجود شخصی بر شخصی دیگری در استحقاق میراث تأثیری را وارد ساخته یا اورا بصورت کلی از میراث محروم میسازد و یا سهم او را از سهم اعلی به سهم ادنی انتقال میدهد لذا حجب و منع تقاربی در مفهوم لغوی باهم دارد اما نظر به مفهوم اصطلاحی آن نزد علماء میراث بین حجب و منع فرق های ذیل موجود است:

1- محجوب یا شخصی که بوجود شخصی دیگری از میراث محروم میگردد اهلیت استحقاق میراث را داشته هرگاه شخصی که توسط او از میراث محروم گردیده موجود نباشد میتواند از ترکه میت میراث گیرد اما ممنوع یا شخصی که بوجود مانعی از موانع شرعی از میراث محروم میگردد اهلیت استحقاق میراث را از دست میدهد و در هیچ صورت مستحق میراث نمیشود اگرچه میت وارثی دیگری هم نداشته باشد.

2- محجوب یا شخصی دیگری که به وجود شخص دیگر از میراث محروم گردیده اگرچه خود او از میراث محروم است شخصی دیگری را به حجب حرمان یا حجب نقصان محجوب گردانیده میتواند اما وجود ممنوع یا شخصی که بوجود مانعی از موانع شرعی میراث از ترکه میت محروم گردیده باشد در جمله ورثه حکم عدم راداشته نزد علماء احناف شخصی دیگری را بحجب حرمان یا نقصان محجوب گردانیده نمیتواند یا به عباره دیگر نزد علماء احناف وجود او در استحقاق میراث بر ورثه دیگر تأثیر ندارد اما نزد ابن مسعود (رض) در حجب حرمان تأثیر وارد ساخته نمیتواند اما در حجب نقصان یا انتقال ورثه از سهم اعلی به سهم ادنی تأثیر وارد ساخته میتواند.

برای توضیح مطلب فوق به مثال های ذیل توجه شود:

شخصی وفات کرد و وارث او پدر، پسر، مادر پدر و مادر مادر است درین مثال پدر مستحق سدس (1/6)

ترکه و پسر مستحق باقی مانده ترکه بعد از سهم پدر است و مادر پدر بوجود پدر از میراث محروم میگردد

و با وجود اینکه خود او از میراث محروم است مادر مادر را که جده بعیده است از میراث محروم میسازد.

زوجه وفات کرد و وارث او مادر، زوج، جد و 3 برادر مادری است :

در این مثال زوج مستحق نصف (1/2) ترکه بوده و برادران مادری بوجود جد از میراث محروم میباشند

و با وجود آن سهم مادر را از سهم اعلی ثلث (1/3) به سهم ادنی سدس (1/6) انتقال میدهد و به اساس آن

مادر مستحق سدس (1/6) ترکه میشود و متباقی بعد از سهم زوج و مادر را جد بطوری عصبیت به میراث

میگیرد.

شخص مسلمان وفات نمود و از او زوجه، مادر، دو نفر برادر علای و پسر غیر مسلمان باقی ماند.

نزد علماء احناف پسر غیر مسلمان نظر به اختلاف دین بامورث از او میراث گرفته نمیتواند و وجود او در سهم

و یا محرومیت ورثه دیگر از میراث تأثیری وارد کرده نمیتواند بناءً زوجه مستحق ربع (1/4) ترکه

، مادر مستحق ثلث (1/3) ترکه با اساس فرضیت بوده و متباقی ترکه را برادران علای به اساس عصبیت

مالک میشود.

و نزد ابن مسعود (رض) پسر غیر مسلمان از مورث خود میراث گرفته نمیتواند اما سهم زوجه را از ربع

(1/4) به ثمن انتقال میدهد ولی کسی را از میراث محروم نمیسازد بناءً نزد او زوجه مستحق ثمن (1/8) ترکه

ومادر مستحق سدس (1/6) ترکه به اساس فرضیت میباشد ومتبای ترکه بعد از سهم ذوی الفروض رابرادران علای طور عصوبت مالک میگردند.

قانون مدنی افغانستان حجب رامورد بحث قرار داده ، تعریف ، اقسام ، واحکام آنرا در میراث چنین بیان مینماید:

ماده (2024)

حجب آنست که شخصی اهلیت ارث رداشته مگرنسبت موجودیت وارث دیگر مستحق ارث نمیگردد. محجوب باعث محجوبیت وارث دیگر میگردد.

ماده (2025)

حجب بدو نوع است:

1- حجب نقصان که باعث تقلیل حصه مستحقه ارث میشود.

2- حجب حرمان که بصورت کلی از میراث محروم میشود.

ماده (2026)

کسیکه به سبب یکی از موانع میراث از ارث محروم گردد باعث حجب هیچ يك از ورثه شده نمیتواند.

ماده (2027)

شش نفر از ورثه هیچ گاه به حجب حرمان مواجه نمی شود و آنها عبارت اند از پدر، مادر، پسر، دختر، زوج و زوجه.

ماده (2028)

حجب نقصان بر پنج نفر ورثه وارد میشود که آنها عبارت اند از مادر، دختر، پسر، خواهر اعیانی ، خواهر علای، زوج و زوجه.

ماده (2029)

پدر باعث حجب جد میگردد. خواه از طریق فرض مستحق ارث شود یا از طریق عصوبت یا هردو.

ماده (2030)

مادرمیت باعث حجب جدات از میراث میشود ، اعم از اینکه جده پدری باشد یا مادری یا از طرف جد.

ماده (2031)

پسر باعث حجب پسر پسر و همچنان هر پسر پسر که درجه او قریبتر باشد، باعث حجب پسر پسر میگردد که درجه او بعید تر باشد.

ماده (2032)

خواهران و برادران عینی باشند یا پدری یا مادری به موجودیت پدر و جد و پسر و پسر پسر گرچه درجه شان تنزیل یابد، از میراث محروم میشوند.

ماده (2033)

برادر پدری به موجودیت برادر عینی و خواهر عینی ای که عصبه با غیر گردد، محجوب میشود.

ماده (2034)

پسر برادر عینی بواسطه هفت نفر از ورثه محجوب میشود و عبارت اند از پدر، جد، پسر، پسرپسر، برادر عینی، برادر پدري و خواهر عینی یا پدري ایکه عصبه با غیر گردد.

ماده (2035)

پسر برادر پدري علاوه بر هفت نفر مندرج ماده (2034) این قانون به موجودیت پسر، برادر عینی نیز محجوب میشود.

ماده (2036)

برادران مادري به موجودیت شش نفر از ورثه محجوب میشوند که عبارت اند از پدر، جد، پسر، پسرپسر، دختر اصلي و دختر پسر.

ماده (2037)

کاکای عینی بوجود ده نفر از ورثه محجوب میشود که عبارت اند از پدر، پسر، پسرپسر، برادر عینی، برادر پدري، خواهر عینی یا پدري، مشروط بر اینکه هر دو نوع خواهر عصبه شوند و پسر برادر عینی یا پدري.

ماده (2038)

پسر کاکای عینی با موجودیت وارثین مندرج مواد (2036) و (2037) این قانون محجوب میگردد. و همچنان با وجود کاکای عینی محجوب میگردد و پسر کاکای پدري علاوه بر اشخاص مندرج این ماده با پسر کاکای عینی محجوب میشود.

ماده (2039)

هرگاه دختران صلبی میت با دختران پسر میت اجتماع نمایند و دختران حایز دوثلث ارث شوند، دختران پسر ساقط میشوند. مگر اینکه پسر پسر موجود گردد. در این صورت پسر پسر آنرا عصبه میسازد. مشروط بر اینکه در درجه او یا درجات پائینتر باشند، و این پسر پسر دختران پسر را که در درجه پائینتر از او قرار دارند، محجوب میسازد.

ماده (2040)

هرگاه خواهران عینی دوثلث متروکه یا بیشتر از آن را حایز شوند، خواهران پدري ساقط میشوند. مگر اینکه با آنها برادر پدري وجود داشته باشد، درین صورت به واسطه آن عصبه میگردد.

ماده (2041)

هرگاه خواهر عینی نصف متروکه را حایز گردد خواهران پدري ساقط نگردیده ششم حصه متروکه را مستحق میشوند.

فصل پنجم

اصول مسائل میراث

مخارج فروض و طریقه تقسیم ترکه :

فروض (سهام معینه) در شریعت اسلامی چنانچه قبلاً ذکر گردید شش سهم است که عبارت اند از

نوع اول: نصف $1/2$ ربع $1/4$ و ثمن $1/8$

نوع دوم: ثلث $1/3$ ثلثان $2/3$ و سدس $1/6$.

ازینکه سهام معینه همه اعداد کسری میباشند برای بدست آوردن سهام مذکور باید از مخارج این کسرها استفاده نموده و سهم را از مخرج آن بدست آریم طور مثال : هرگاه بخواهیم نصف یک چیز را بدست آریم باید آنرا از عدد 2 بدست آریم و اگر بخواهیم ثلث یک چیز را بدست آریم باید آنرا از عدد 3 بدست آریم و امثال آن مانند سدس از 6 و ثمن از 8 .

در صورت که میت یک نفر ورثه داشته باشد ضرورت به تقسیم ترکه احساس نمیشود و تمام ترکه را اومالک میگردد.

هرگاه وارث تمام ترکه را مالک شده نتواند در آن صورت سهم وارث از مخرج کسریکه سهم او را تعیین مینماید داده میشود و متباقی آنرا به جهت و یا شخص که ارتباط داشته باشد داده میشود یعنی مخرج کسریکه سهم از آن تعیین میشود اصل مسئله قرار میگیرد مثلاً: سدس ($1/6$) هرگاه سهم وارث سدس ترکه باشد عدد 6 اصل مسئله قرار میگیرد و سهم او از آن داده میشود و متباقی 5 سهم دیگر به جهت یا شخص دیگر که ارتباط داشته باشد داده میشود.

اما اگر ورثه اشخاص متعدد باشند برای تعیین سهم هر وارث ضرورت به تقسیم ترکه و معرفت عددیکه اساس تقسیم قرار گیرد احساس گردیده که در اصطلاح علماء میراث این عدد بنام اصل مسئله یاد میشود. برای شناخت اصل مسئله و یا عددیکه از آن سهام ذوی الفروض به صورت صحیح بدست آید و اساس تقسیم ترکه قرار گیرد ، سهام ورثه را ابتداء بدون نوع تقسیم کردند:

نصف $1/2$ ربع $1/4$ و ثمن $1/8$

ثلثان $2/3$ ثلث $1/3$ و سدس $1/6$

هرگاه ورثه میت اشخاص باشند که سهام شان از یک نوع مثلاً نوع اول باشد کوچک ترین عددیکه سهم هر وارث از آن بدون کسر بدست آید اصل مسئله قرار میگیرد و از آن سهم هر وارث داده میشود مثلاً در صورت که ورثه مستحق سهام نصف ربع و ثمن باشند اصل مسئله عدد 8 قرار میگیرد و از آن سهم هر

وارث داده میشود زیرا عددیکه سهم تمام ورثه از آن بدون کسر بدست آید عدد 8 میباشد و سهم تمام ورثه از آن بدون کسر بدست میاید.

هرگاه ورثه اشخاص مستحق نوع دوم باشند (مانند نوع اول) کوچکترین عددیکه سهم تمام ورثه از آن بدون کسر بدست آید اصل مسئله قرار میگیرد مثلاً هرگاه در مسئله ثلثان و ثلث یکجا شود اصل مسئله عدد 3 قرار میگیرد که سهم تمام ورثه از آن بدون کسر بدست میاید و هرگاه در مسئله ثلثان ، ثلث و سدس یکجا شود اصل مسئله عدد 6 قرار میگیرد زیرا کوچکترین عددیکه سهم هر وارث از آن بدون کسر بدست آید عدد 6 میباشد و تمام سهم از آن بدون کسر بدست میاید.

هرگاه ورثه متشکل از اشخاص باشند که مستحق نوع اول و نوع دوم باشند اصل مسئله قرار ذیل میباشد:
هرگاه نصف از نوع اول با کل نوع دوم و یا بعض آن یکجا شود اصل مسئله عدد 6 قرار میگیرد و از آن سهم ورثه داده میشود هرگاه ربع از نوع اول با کل نوع دوم و یا بعض آن یکجا شود اصل مسئله عدد 12 قرار میگیرد هرگاه ثمن از نوع اول با کل نوع دوم و یا بعض آن یکجا شود اصل مسئله عدد 24 قرار میگیرد برای روشن شدن بهتر موضوع به مثال های ذیل توجه نمائید :

زوجه وفات نمود از او زوج و مادر باقی ماند مثل:

زوجه متوفی:

ورثه :	زوج	مادر
فروض:	1/2	1/3 اصل
مسئله: 6		
سهم هر وارث از اصل مسئله :	3	2- 1
در مثال فوق نصف 1/2 از نوع اول به همراه ثلث از نوع دوم یکجا شده که اصل مسئله عدد 6 قرار گرفته و سهم ورثه از آن بدون کسر بدست آمده است که در اینجا سهم زوج 3 سهم از مجموع شش سهم تمام متروکه و حصه مادر نیز 3 سهم که مادر دو سهم را به اساس فرضیت و 1 سهم را به اساس رد مستحق شده است		
مثال دوم:		
زوجه وفات نمود و از او زوج 2 پسر ، مادر و پدر باقی ماند مثل:		
زوجه متوفی:		

ورثه :	زوج	2 پسر	پدر	مادر
فروض :	1/4	عصبه	1/6	1/6
اصل مسئله: 12				

3

5

2

2

مثال سوم :

زوج وفات نمود وورثه او عبارت است از زوجه ، 2 پسر ومادر مثل:

زوج متوفی:

مادر	2 پسر	زوجہ	ورثہ :
1/6	عصبہ	1/8	فروض :

اصل مسئلہ: 24

سهم هروارث از اصل مسئله :

3

17

4

درمثال فوق ثمن از نوع اول به همراه سدس از نوع دوم یکجاشده واصل مسئله عدد 24 قرار گرفته که سهم زوجه 3 سهم از 24 سهم و سهم مادر 4 سهم از 24 سهم و متباقی 17 سهم دیگر حق پسران میت میباشد قرار که دیده میشود سهام تمام ورثه از آن بدون کسر بدست آمده است.

بناءً اعداد که اصل مسئله قرار میگیرد عبارت است از : $24 - 12 - 8 - 6 - 4 - 3 - 2$.

قابل ذکر است که اگر میت ورثه ذوی الفروض نداشت و عصبه درجمله ورثه بود از دوحال خالی نیست :

یا اینکه تمام ورثه مذكر اند و یا مونث . در صورت که تمام ورثه مذكر باشد تعداد ورثه اصل مسئله قرار میگیرد و متروکه بالایشان مساویانه تقسیم میگرد .

هرگاه درجمله ورثه مونث موجود باشد متروکه طوری بین شان تقسیم میگردد که دوحصه برای مذکر ویک حصه برای مونث داده میشود و برای تقسیم ترکه باید هر نفر مذکر دوفنر محسوب گردد و مجموع تعداد اصل مسئله قرار گیرد مثلاً هرگاه ورثه 3 نفر مرد وهفت نفر زن باشد 3 نفر مرد شش نفر محسوب میشود وبه همراه 7 جمع میشود که مجموع آن 13 میشود و همین عدد 13 اصل مسئله قرار گرفته متروکه میت به 13 سهم تقسیم میگردد و دو سهم برای مردها و یک سهم برای زنها داده میشود.

نسبت های چهارگانه در علم میراث:

نسبت های چهارگانه را که علماء میراث در تالیفات خود برای بدست آوردن اصل مسئله ذکر نموده اند که از آن سهم هر وارث بدون کسر بدست آید عبارتند از:

– تماثل.

– تداخل.

– توافق.

– تباین.

تماثل عبارت از هم مثل بودن مخرج کسرها است یعنی وقتی که مخارج کسر های که از آن سهم هر وارث بدست میاید هم مثل باشند مثل : $\frac{2}{3}$ و $\frac{1}{3}$ – که مخارج هر دو عدد 3 میباشند .

هرگاه عدد را به عدد دیگر نسبت کنند پس اگر این عدد به نسبت آن دیگر عینش باشد هریکی را به نسبت دیگر ممائل او باید شمرد و این نسبت یعنی عینیت را که میان هر دو هست تماثل نامند چنانچه 2 و 2 – 3 و 3 – 7 و 7 و

تداخل : عبارت از این است که عدد خورد شامل عدد بزرگ و یا جزء آن باشد بعبارت دیگر هرگاه عدد بزرگ بر عدد خورد طوری تقسیم گردد که از آن چیزی باقی نماند نسبت که بین عددها است تداخل نامیده میشود.

تداخل عبارت از آنست که عدد بزرگ دویا چند برابر عدد کوچک باشد که هرگاه بر عدد کوچک مثل یا امثال آنرا اضافه نمائیم برابر عدد بزرگ شود و یا عدد کوچک را دویا چند بار از عدد بزرگ تفریق نمائیم به اندازه عدد کوچک گردد و اگر یک بار دیگر آنرا تفریق نمائیم کاملاً از بین برود و چیزی از آن باقی نماند. مانند 9 و 3 که هرگاه بالای عدد 3 دومرتبه عدد 3 را اضافه نمائیم 9 میشود و همچنان اگر عدد 3 را دومرتبه از عدد 9 منفی نمائیم 3 باقی میماند و اگر 3 را باز از آن منفی نمائیم کاملاً از بین میرود و چیزی باقی نمیماند .

توافق : عبارت از آنست که دو عدد در بین خود قابل تقسیم نباشد مگر به یک عدد سوم قابلیت تقسیم را داشته باشند مانند 9 و 6 . ازینکه عدد 9 و 6 در بین خود قابل تقسیم نبوده ولی به یک عدد سوم که عبارت از 3 است هر دو قابل تقسیم میباشند مثل :

$$9 \div 3 = 3$$

$$6 \div 3 = 2$$

طوری که مشاهده میشود هر دو عدد (9 و 6) به عدد سوم که عبارت از 3 است قابل تقسیم میباشند. تباین : عبارت از آنست که دو عدد بین همدیگر قابل تقسیم نبوده و نیز به یک عدد سوم قابلیت تقسیم را نداشته باشند مثل 4 و 5 این دو عدد نه بین خود قابل تقسیم اند و نه به کدام عدد سوم قابلیت تقسیم را دارند بناء اعداد مذکور متباین بوده .

هرگاه در مسئله اعداد ممائل وجود داشته باشد برای استخراج سهام ورثه یکی از آن انتخاب میشود مثلاً در یک مسئله $\frac{1}{3}$ و $\frac{2}{3}$ اصل مسئله عدد 3 انتخاب میشود و سهم هر وارث از آن بدون کسر بدست میاید .

- هر گاه در مسئله اعداد باشد که بین خود تداخل داشته باشند برای استخراج اصل مسئله عدد بزرگ اصل مسئله قرار میگیرد مثلاً: $1/2$ و $1/4$ و $1/8$ که در یک مسئله باشد عدد 8 اصل مسئله انتخاب میشود زیرا سهام ورثه از آن بدون کسر بدست میاید و همچنان $1/3$ و $2/3$ و $1/6$ که در یک مسئله باهم جمع شود اصل مسئله عدد 6 قرار میگیرد زیرا سهام ورثه از آن بدون کسر بدست میاید.

تصحیح

تصحیح عبارت از خورد ترین عدد است که سهم هر وارث از آن بصورت عدد صحیح بدست آید. هرگاه سهم ورثه از اصل مسئله به صورت درست بالای آنها قابل تقسیم نباشد عملیه حسابی که بنام تصحیح یاد میشود اجرا میگردد .

برای تصحیح مسایل علماء میراث اصول هفتگانه را وضع نموده اند که سه آن بین رؤس (تعداد ورثه) و سهام بوده و چهار آن بین رؤس و رؤس میباشد که قرار ذیل به شرح آن میپردازیم:

اصول سه گانه بین رؤس و سهام:

1 – هر گاه تعداد ورثه بیش از یک صنف و یک نفر باشد و سهام بین ایشان بصورت درست قابل تقسیم باشد ضرورت به تصحیح مسئله نبوده . مثلاً شخص وفات نماید و از او پدر، مادر و دودختر باقی بماند مثل:

ورثه	پدر	مادر	2 دختر
فروض:	1/6	1/6	2/3
اصل مسئله: 6			
سهم هر وارث از اصل مسئله :	1	1	4

در مثال فوق سهم پدر و مادر بالای آنها بدون کسر قابل تقسیم بوده که ضرورت به تصحیح دیده نمیشود و همچنان سهم دختران میت که 4 سهم است بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم بوده که هیچ ضرورت به تصحیح دیده نمیشود.

2 – هرگاه سهم ورثه با لای آنها قابل تقسیم نباشد دیده شود که آیا سهم یک نوع یا یک صنف بالای آنها قابل تقسیم نیست و یا بیشتر؟ هرگاه سهم یک صنف بالای آنها قابل تقسیم نباشد دیده میشود که بین سهام رؤس (تعداد ورثه) کدام یک از نسبت های توافق ، تماثل تباین موجود است هرگاه سهم ورثه در بین خودشان بصورت درست قابل تقسیم نباشد مگر به یک عدد سومی قابل تقسیم باشد که به اصطلاح علماء میراث بنام توافق یاد میشود ، تعداد ورثه آن نوع به آن عدد (وفق) تقسیم شده خارج قسمت در اصل مسئله و یا عول آن اگر مسئله عولی باشد ضرب میشود حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد مثلاً اگر شخصی وفات نماید و از او پدر ، مادر و دودختر باقی بماند مثل:

(10) دختر باقی بماند مثل:

ورثه :	پدر	مادر	(10) دختر
فروض :	1/6 و عصوبت	1/6	2/3

اصل مسئله : (6)

سهم هر وارث از اصل مسئله: 1

4

1

مضروب : 5

تصحیح : 30

در مثال فوق سهم پدر و مادر یک یک سهم است و بالای آن بصورت درست قابل تقسیم می باشد ضرورت به تصحیح مسئله دیده نمی شود. اما تعداد دختر ها 10 نفر و سهم آنها 4 است که بصورت درست بالای آنها قابل تقسیم نیست زیرا اگر سهم بالای آنها تقسیم شود کسر میکند بناءً ضرورت به تصحیح مسئله دیده میشود که باید عملیه تصحیح اجرا گردد بناءً وقتی که بین سهام و رؤس نظر انداخته شود دیده میشود که تعداد دختر ها 10 و سهم آنها 4 است بناءً در بین خود قابل تقسیم نبوده اما به یک عدد سومی که عبارت از دو (2) است هر دوی آنها قابل تقسیم می باشند بناءً تعداد ورثه به آن عدد (2) تقسیم شده خارج قسمت در اصل مسئله ضرب میشود.

$$30 = 5 \times 6 = 10 \div 2$$

عدد 30 تصحیح مسئله بوده که از آن سهم هر وارث به صورت درست بدست می آید.

طریقه بدست آوردن سهم هر وارث از تصحیح مسئله

بعد از تصحیح باید سهم هر وارث در مضروب (عدد که در اصل مسئله ضرب گردیده) ضرب گردد و حاصل ضرب عبارت از سهم هر وارث از اصل مسئله می باشد.

سهام ورثه فوق قرار ذیل است :

$$\text{سهم پدر عبارت است از : } 1 \times 5 = 5$$

$$\text{سهم مادر عبارت است از : } 1 \times 5 = 5$$

$$\text{سهم دختران عبارت است از : } 10 = 2 \div 20 = 4 \times 5$$

سهم هر دختر از تصحیح مسئله 2 سهم می باشد.

3 - هرگاه سهم یک صنف بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم نباشد و در بین سهام و رؤس توافق نیز دریافت نگردد یعنی تباین موجود باشد تعداد ورثه آن نوع در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله می باشد مثلاً شخص وفات نماید و از او زوج ، جده و سه نفر خواهران اخیافی (مادری) باقی بماند مثل :

ورثه:	زوج	جده	3 خواهران اخیافی
فروض :	1/2	1/6	1/3

اصل مسئله : 6

سهم هر وارث از اصل مسئله:

2

1

3

مضروب : 3

تصحیح : 18

در مثال فوق تعداد خواهران اخیفی 3 نفر و سهم آنها 2 میباشد که بین 3 و 2 تباین وجود دارد زیرا 3 و 2 بالای هم قابل تقسیم نبوده و همچنان به یک عدد سومی قابلیت تقسیم را ندارند ، بناءً تعداد ورثه در اصل مسئله ضرب میشود که حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد .

$$3 \times 6 = 18$$

سهم زوج از تصحیح مسئله : $3 \times 3 = 9$

سهم جده از تصحیح مسئله : $1 \times 3 = 3$

سهم خواهران اخیفی از تصحیح مسئله : $2 \times 3 = 6 \div 3 = 2$

سهم هر خواهر 2 میباشد .

اصول چهار گانه بین رؤس و رؤس:

هرگاه سهم دو و یا بیشتر از دو صنف بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم نباشد ابتداء باید دیده شود که رؤس در بین خود در کدام تناسب عددی یعنی تماثل ، توافق ، تداخل ، یا تباین قرار دارند که درین حال مسئله از چهار حالت خالی نخواهد بود:

1 - رؤس بین همدیگر مماتل میباشند که درینصورت یکی از آن در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد . و عدد که در اصل مسئله ضرب شده عبارت از مضروب مسئله میباشد.

قابل ذکر است که هرگاه بین رؤس و سهام یک صنف و یا بیشتر از آن توافق وجود داشته باشد ابتداء باید تعداد ورثه به آن عدد تقسیم شود و بعد بین خارج قسمت رؤس دیگر نظر انداخته شود ، در صورت تماثل با رؤس دیگر یکی از آنها در اصل مسئله ضرب میشود که مثال اینصورت در مثال اول درپائین ذکر شده است .

2 - رؤس بین همدیگر تداخل میداشته باشند یعنی عدد خورد شامل عدد کلان و یا جزء آن میباشد مثل 6 و 2 و یا 9 و 3 که درین صورت عدد کلان در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد و عدد کلان که در اصل مسئله ضرب شده عبارت از مضروب مسئله میباشد .

3 - رؤس بین همدیگر توافق میداشته باشند یعنی در بین خود قابل تقسیم نبوده به یک عدد سومی قابل تقسیم میباشند که درین حالت یکی از آن رؤس به آن (عدد که هر دو رؤس به آن توافق دارند) تقسیم شده و دردیگرش ضرب میشود و بعداً دیده شود که بین حاصل ضرب (هر دو رؤس) و رؤس سوم ، چه نسبت از توافق و تباین وجود دارد هرگاه توافق داشته باشند رؤس سوم به آن عدد تقسیم شده و وفق آن در اول ضرب میشود و حاصل ضرب در وفق رؤس چهارم در صورت توافق ضرب میشود و به همین ترتیب و حاصل ضرب همه رؤس عبارت از مضروب مسئله میباشد که در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد . البته قابل ذکر است که در صورت که یک از رؤس به همراه دیگران تباین داشته باشد حاصل ضرب در تعداد آن ضرب میشود طور مثال در مسئله 8 ، 6 و 5 باشد که

درین صورت یکی از اعداد 8 و 6 به 2 که وفق هر دو میباشد تقسیم شده و خارج قسمت دردیگرش ضرب میگردد و بعد حاصل ضرب در عدد 5 ضرب میشود. مثل:

$$8 \div 2 = 4 \times 6 = 24 \times 5 = 120$$

4 – هرگاه رؤس بین همدیگر توافق نداشته باشند، تباین داشته باشند همه آنها در یکدیگر ضرب میشود که حاصل ضرب عبارت از مضروب مسئله بوده که در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد مثلاً در یک مسئله 9، 7، 5 موجود باشد هرکدام اینها در یک دیگر ضرب میشوند.

برای روشن شدن بهتر موضوع به مثال های ذیل توجه شود :

مثال اول (تماثل) :

ورثه :	6 دختر	3 جده	3 کاکا
فروض :	2/3	1/6	عصبه
اصل مسئله :	6		

سهم هر وارث از اصل مسئله 4 1 1 سهم هر وارث از اصل مسئله 6 نفر و سهم شان 4 هست که آنها در مثال فوق رؤس عبارت از 6، 3، و 3 میباشد درینجا دختران میت 6 نفر و سهم شان 4 هست که آنها در بین خود قابل تقسیم نبوده به عدد سوم قابل تقسیم میباشد که عبارت از 2 است بناءً تعداد دختران به 2 تقسیم شده که خارج قسمت عبارت از 3 میباشد و رؤس دختران نیز 3 شده و وقتی که به تمامی رؤس نظر انداخته شود دیده میشود که همه آنها 3 است بناءً یکی از آنها در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد.

$$3 \times 6 = 18$$

سهم دختران عبارت است از : $4 \times 3 = 12$ که سهم هر دختر از آن بدون کسر بدست میاید و سهم هر دختر عبارت است از 2 سهم.

سهم جدات عبارت است از : $1 \times 3 = 3$ که سهم هر جده مساوی است به یک سهم.

و همچنان سهم کاکاها عبارت است از : $1 \times 3 = 3$ که سهم هر کاکا مساوی است به یک سهم.

مثال دوم تداخل :

ورثه :	4 زوجه	3 جده	12 کاکا
فروض :	1/4	1/6	عصبه
اصل مسئله :	12		
سهم هر وارث از اصل مسئله :	3	2	7
مضروب :	12		
تصحیح :	144		

در مثال فوق تعداد زوجات 4 نفر و سهم آنها که بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم نبوده متباین میباشد و تعداد جدات 3 و سهم آنها 2 که بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم نبوده متباین میباشد و همچنان تعداد کاکا ها 12 نفر و سهم شان 7 بوده که بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم نبوده متباین میباشد بناءً تمام رؤس (تعداد ورثه) یادداشت میگردد که اعداد یادداشت شده عبارت است از 4، 3 و 12 میباشد هرگاه بین اعداد مذکور نظر انداخته شود دیده میشود که عدد 3 و 4 در عدد دوازده شامل است بناءً عدد 12 که عدد بزرگ است، در اصل مسئله ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله میباشد.

$$12 \times 12 = 144$$

سهم ورثه از تصحیح مسئله عبارت است از :

سهم زوجات :

$$3 \times 12 = 36$$

سهم هر زوجه عبارت است از :

$$36 \div 3 = 12$$

سهم جدات عبارت است از :

$$2 \times 12 = 24 \div 3 = 8$$

و سهم کاکاها عبارت است از :

$$7 \times 12 = 84 \div 12 = 7$$

مثال سوم توافق :

ورثه :	4 زوجه	18 دختر	15 جدۀ	6 کاکا
فروض :	1/8	2/3	1/6	عصبه

اصل مسئله : 24

سهم هر وارث از اصل مسئله

3	16	4	1
---	----	---	---

در مثال فوق تعداد زوجات 4 نفر و سهم آنها 3 است که بین رؤس (تعداد ورثه) و سهام تباین وجود دارد بناءً تعداد ورثه یادداشت میگردد و همچنان تعداد دختران 18 و سهم آنها 16 میباشد که بین خود توافق دارند بناءً تعداد آنها به وفق آن تقسیم شده بعد وفق آن یادداشت میگردد و تعداد جدات 15 و سهم شان 4 است که بین خود تباین دارند بناءً تعداد آنها یادداشت میگردد و تعداد کاکا ها 6 و سهم آنها 1 است که این هم بین خود تباین دارد بناءً یادداشت میگردد و وقتی که به تعداد رؤس یادداشت شده نظر انداخته شود دیده میشود که تعداد یادداشت شده عبارت است از 4، 6، 9 و 15 درینجا رؤس یادداشت شده را بین همدیگر مورد ارزیابی قرار میدهم که در کدام تناسب عددی قرار دارند دیده میشود که عدد 4 و 6 باهم توافق به نصف دارند بناءً یکی از آن دو عدد به وفق آن تقسیم شده و خارج قسمت در دیگرش ضرب

میشود که درینجا عدد 4 را به وفق آن (2) تقسیم نموده در عدد دومی (6) ضرب مینمائیم بعداً حاصل ضرب را با عدد دیگر (سومی) مورد ارزیابی قرار میدهیم دیده میشود که حاصل ضرب (12) به همراه عدد سومی (9) توافق به ثلث دارند یعنی هردوی آنها به یک عدد سوم قابل تقسیم هستند بناءً یک از اعداد را به آن تقسیم نموده خارج قسمت را در دیگرش ضرب مینمائیم که درینجا یکی آنرا به وفق آن تقسیم مینمائیم و در دیگرش ضرب مینمائیم که حاصل ضرب عبارت از 36 میشود و بعداً بین عدد 36 و 15 نظر انداخته میشود دیده میشود که هردوی آنها توافق به ثلث دارند بناءً ثلث یکی از آنها را در دیگرش ضرب مینمائیم و حاصل ضرب عبارت از مضروب مسئله بوده که عبارت است از : 180 و همین مبلغ را در اصل مسئله (24) ضرب مینمائیم که حاصل ضرب عبارت از 4320 و به همین اساس سهام تمام ورثه بین آنها به صورت درست قابل تقسیم میباشد .

سهام ورثه از تصحیح مسئله عبارت است از:

سهام زوجات عبارت است از :

$$3 \times 180 = 540$$

سهام دختران عبارت است از:

$$16 \times 180 = 2880$$

سهام جدات عبارت است از :

$$4 \times 180 = 720$$

سهام کاکا ها عبارت است از :

$$1 \times 180 = 180$$

مثال چهارم تبیین :

ورثه :	2 زوجة	6جده	10 بنت	7 کاکا
فروض :	1/8	1/6	2/3	عصبه

اصل مسئله : 24

سهام هر وارث از اصل مسئله : 3 4 16 1

در مثال فوق تعداد زوجات دو نفر و سهم آنها 3 که بصورت درست بالای آنها قابل تقسیم نیست بناءً تعداد آنها یادداشت میگردد .

تعداد جدات 6 نفر و سهم آنها 4 سهم است که بصورت درست بالای آنها قابل تقسیم نیست اما در بین رؤس و سهام توافق وجود دارد که هردو به یک عدد سوم (2) قابل تقسیم میباشند بناءً تعداد ورثه را به آن عدد (2) تقسیم و وفق آن (خارج قسمت) یادداشت میگردد .

تعداد دختران 10 و سهم آنها 16 است که این هم بصورت درست بالای آنها قابل تقسیم نیست اما به یک عدد سومی قابل تقسیم می باشد که عبارت اند از (2) بناءً تعداد ورثه به آن (2) تقسیم و فوق آن (خارج قسمت) یادداشت می گردد .

تعداد کاکا ها (7) و سهم آن (1) که بین سهم و رؤس تباین وجود دارد بناءً تعداد ورثه یادداشت می گردد و وقتی که بین اعداد یادداشت شده (2 ، 3 ، 5 و 7) نظر اندازیم می بینیم که همه بین همدیگر تباین دارند بناءً تمامی آنها را در یکدیگر ضرب مینمائیم که حاصل ضرب عبارت از مضروب مسئله می باشد و بعداً آنرا در اصل مسئله ضرب مینمائیم که حاصل ضرب عبارت از تصحیح مسئله می باشد . مثل :

$$210 = 7 \times 30 = 5 \times 6 = 3 \times 2$$

عول

تعریف عول: عول در لغت به معانی ذیل آمده است:

1 - تجاوز از حد و ظلم آمده است چنانچه گفته میشود عال القاضی من الحكم (قاضی در حکم خود ظلم نمود)

2 - به معنای غلبه آمده است مثل: عال صبره (صبرش غلبه کرد)

3 - به معنای ارتفاع آمده است مثل : عال المیزان (ترازو بلند شد)

و در اصطلاح عبارت از زیادت در مجموع سهام و تنقیص در حصه یا نصیب هر وارث از ترکه به تناسب زیادت مذکور می باشد .

موضوع عول برای اولین بار در زمان خلافت حضرت عمر (رض) بوقوع پیوست و در مسئله میراثی که در آن زوج و دو نفر خواهر اعیانی ورثه میت بودند به صحابه کرام گفتند : اگر به هر یک از ورثه حصه او از ترکه داده شود برای دیگری حصه کامل او نمیرسد برایم مشوره دهید که در مورد چه شود ؟ حضرت علی (رض) و زید بن ثابت (رض) به عول در مسئله مذکور مشوره دادند و حضرت عمر (رض) به اساس مشوره صحابه کرام حکم به عول را در موضوع صادر نمود و این حکم مورد تأیید تمام صحابه کرام قرار گرفت و هیچ کسی به آن مخالفت نکرد بعد از انقضاء خلافت حضرت عمر (رض) ابن عباس (رض) به استناد دلایل مخالفت خود را به این حکم اظهار نمود.

بخاطر جلوگیری از طول کلام از دلایل آن صرف نظر میکنیم .

اما سائر صحابه و فقهای مذاهب چهار گانه عول را در مسائل میراثی نظر به دلایل قابل تطبیق میدانند .

که از دلایل فوق نیز به خاطر جلوگیری از طول کلام وضیعی وقت صرف نظر مینمائیم.

قانون مدنی افغانستان نیز موضوع عول را مورد تطبیق قرار داده و در ماده 2011 در این مورد چنین حکم مینماید : (هرگاه حصص صاحبان فروض بر متروکه بیشتر گردد ترکه بتناسب حصص آنها در میراث تقسیم می گردد .)

سهام مقدره ذوی الفروض چنانچه قبلاً ذکر گردید عبارت است از: $(\frac{1}{2} - \frac{1}{4} - \frac{1}{8} - \frac{1}{3} - \frac{2}{3})$ - $\frac{1}{6}$) واعدادیکه اصل مسئله قرار می‌گرفت و از آن سهم هر وارث تعیین می‌گردید عبارت بود از : $(2 - 3 - 4 - 6 - 8 - 12 - 24)$) چنانچه ثابت گردیده است که در چهار عدد ازین اعداد عول صورت نمی‌گیرد و آن عبارت است از : $(2 - 3 - 4 - 8)$ اما در سه عدد دیگر آن عول صورت می‌گیرد که عبارتند از : $(6 - 12 - 24)$. بعض ازین اعداد یک عول وبعض چندین عول دارد که هرکدام آنرا بامثال بیان میکنیم :

عدد 6 : عدد 6 الی 10 به صورت جفت وطاق عول مینماید که مثال های آن قرار ذیل است :

مثال عول 6 به 7 .

زوجه متوفی :

ورثه :	زوج	دوخواهر اعیانی
فروض :	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}$
اصل مسئله :	6	
سهم هر وارث اصل مسئله :	3	4
عول به :	(7)	

مثال عول 6 به 8 :

متوفی زوجه :

ورثه :	زوج	2خواهر اعیانی	ام
فروض:	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{6}$
اصل مسئله :	6		
سهم هر وارث از صل مسئله :	3	4	1
عول به (8)			

مثال عول 6 به 9 :

زوجه متوفی :

ورثه :	زوج	2 خواهر اعیانی	دوبرادر اخیافی
فروض :	1/2	2/3	1/3
اصل مسئله : 6			
سهم هر وارث از اصل مسئله :			
	3	4	2
عول به (9) .			

مثال عول 6 به 10 :

زوجه متوفی :

ورثه :	زوج	2 خواهر اعیانی	دوبرادر اخیافی	ام
فروض:	1/2	2/3	1/3	1/6
اصل مسئله : 6				
سهم هر وارث از اصل مسئله :				
	3	4	2	1
عول به 10 :				

عدد 12 به صورت طاق الی 17 عول مینماید یعنی عدد 12 سه عول دارد که عبارتند از:

$$(17 - 15 - 13)$$

مثال عول 12 به 13 :

زوج متوفی:

ورثه :	زوجه	خواهر اعیانی	ام
فروض :	1/4	1/2	1/3
اصل مسئله: 12			
سهم هر وارث از اصل مسئله:			
	3	6	4
عول به : (13)			

مثال عول 12 به 15 :

زوج متوفی:

ورثه:	زوجہ	دوخواہر اعیانی	خواہراخیافی	ام
فروض :	1/4	2/3	1/6	1/6
اصل مسئلہ : 12				
سہم ہر وارث از اصل مسئلہ :				
	3	8	2	2
عول بہ 15 .				

مثال عول 12 بہ 17 :

زوج متوفی :

ورثہ :	زوجہ	مادر	دوخواہر پدري	دوخواہر مادري
فروض :	1/4	1/6	2/3	1/3
اصل مسئلہ : 12				
سہم ہر وارث از اصل مسئلہ :				
	3	2	8	4
عول بہ 17 .				

مثال عول عدد 24 :

عدد 24 یک عول دارد کہ آن عبارت است از 27 مثل :

زوج متوفی:

ورثہ :	زوجہ	دودختر	مادر	پدر
فروض :	1/8	2/3	1/6	1/6
اصل مسئلہ : 24				
سہم ہر وارث از اصل مسئلہ :				
	3	16	4	4
عول بہ 27 :				

عدد 24 به نزد جمهور فقهاء یک عول دارد اما نزد ابن مسعود رض به 31 نیز عول دارد و ازینکه قانون مدنی افغانستان در مسئله عول قول جمهور را پذیرفته است چنانچه در ماده 2026 صراحت دارد ما نیز درینجا به آن اکتفا مینمائیم .

در مسئله میراثی که در آن عول صورت گرفته عدد که اصل مسئله قرار گرفته مدار اعتبار نبوده بلکه عول مسئله بعوض آن اصل مسئله قرار میگیرد و متروکه به آن تقسیم میگردد بعد خارج قسمت در سهم هر وارث ضرب میشود که حاصل ضرب حصه هر وارث از متروکه میت میباشد .

رد:

رد در لغت به معنی رفض ، صرف و اعاده آمده است و در اصطلاح علمائ میراث عبارت از تنقیص در اصل مسئله و زیادت در سهم ذوی الفروض میباشد و عبارت دیگر عبارت از اعاده باقی مانده ترکه بعد از سهم ذوی الفروض بر آنها به تناسب سهم ایشان میباشد .

رد ضد عول است زیرا عول زیادت در اصل مسئله و تنقیص در سهام ذوی الفروض میباشد و رد زیادت در سهم و تنقیص در اصل مسئله میباشد . برای تحقق رد سه شرط ضروری است :

1 - موجودیت ذوی الفروض .

2 - عدم دربرگیری سهام ذوی الفروض تمام متروکه را .

3 - عدم موجودیت عصبات در جمله ورثه.

ازینکه در مورد تقسیم دوباره ترکه باقیمانده بر ذوی الفروض نص صریحی از قرآن و سنت موجود نیست ، مورد اختلاف علماء قرار گرفته است . و نسبت ضیقی وقت از بیان اختلاف صرف نظر نمودیم و ازینکه موضوع ما رسیده گی عملی به قضایای میراث است و آنچه مطابق قانون مدنی باشد به بیان آن خواهیم پرداخت.

اشخاص که رد به آنها صورت نمیگیرد عبارت است از زوجین ، اب وجد زیرا به نظر حضرت عمر (رض) و حضرت علی (رض) و سائر صحابه و تابعین و امام ابوحنیفه و امام احمد رد بغیر از زوجین ، اب وجد بر دیگر ذوی الفروض جواز دارد . قانون مدنی افغانستان مطابق آراء و نظریات اشخاص فوق الذکر حکم رد بغیر از زوجین ، اب وجد را صادر نموده است و همچنان رد بر زوجین را در صورت که میت هیچ ورثه دیگر به غیر از زوجین از ذوی الفروض عصبات ذوی الارحام نداشته باشد حکم مینماید و در ماده (2042) چنین آمده است:

(1 - هرگاه ذوی الفروض تمامی متروکه را در بر نگیرد و عصبه وجود نداشته باشد باقیمانده فروض به استثنای زوجین متناسب به حصص فروض بالای ذوی الفروض توزیع میشود .

(2 - اگر یکی از عصبه نسبی یایکی از ذوی الفروض یا ذوی الارحام موجود نباشد باقیمانده متروکه بیکی از زوجین رد میگردد).

طریقه حل مسائل رد:

برای حل مسائل رد علماء میراث مسائل را به چهار نوع تقسیم کرده اند که قرار ذیل است :

اول اینکه درجمله ورثه میت یکی از زوجین قرار دارد و یا نه؟ در صورتی که نداشته باشد ورثه میت متشکل از یک صنف است و یا بیشتر از آن ؟

در صورتی که زوجین درجمله ورثه قرار نداشته باشد دو صورت دارد :

1 - ورثه یک نفر است و یا بیشتر از آن ، در صورتی که ورثه یک نفر باشد تمام ترکه را به اساس فرض ورد مستحق میشود که درین صورت به تقسیم ترکه نیازی دیده نمیشود. مثلاً شخص وفات نماید و از او یک دختر باقی بماند تمام ترکه را به اساس فرضیت ورد مالک میشود.

و اگر تعداد ورثه بیش از یک نفر و از یک صنف باشند ترک به اساس تعداد آنها مساویانه بالای آنها تقسیم میشود مثلاً میت پنج فرد دختر داشته باشد تعداد دختران اصل مسئله قرار میگیرد و هر یک از دختران $1/5$ ترکه را به اساس فرض ورد به میراث میگیرند .

خلاصه اینکه در مسئله میراثی که یکی از زوجین درجمله ورثه موجود نباشد و ورثه متشکل از یک نوع یا یک صنف ذوی الفروض باشد ترکه به اساس تعداد ورثه تقسیم میگردد و تعداد ورثه اصل مسئله ردیه قرار میگیرد .

- در صورتی که ورثه متشکل از یک نوع و یا یک صنف نباشد و زوجین نیز درجمله ورثه قرار نداشته باشد مجموع سهام ورثه که از اصل مسئله بدست آمده اصل ردی مسئله قرار میگیرد و متروکه به آن تقسیم و خارج قسمت در سهم هر وارث ضرب میشود که حاصل ضرب عبارت است از سهم هر وارث از متروکه میت.

مثلاً : شخص وفات نماید و از او مادر خواهر علاتی باقیمانده باشد مثل:

ورثه:	مادر	خواهر علاتی
فروض :	$1/3$	$1/2$
اصل مسئله : 6		
سهم هر وارث از اصل مسئله		
	2	3

مجموع سهام 5

در مثال فوق اصل مسئله 6 است اما مجموع سهام که از اصل مسئله بدست آمده 5 میباشد بناءً عدد 5 اصل ردی مسئله قرار میگیرد و متروکه به آن تقسیم و خارج قسمت در سهم هر وارث ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت است از سهم هر وارث از اصل مسئله .

- در صورتی که درجمله ورثه یکی از زوجین قرار داشته باشد درین حالت نیز دو حالت دارد :

که بازوچین یک نفر ورثه است و یا بیشتر (دو و یا سه) .

در صورت که با زوجین یک نفر ورثه موجود باشد زوجین حصه معینه خود را از ترکه گرفته و ازینکه بالای او رد صورت نمیگیرد خارج گردیده و متباقی متروکه به اساس فرض ورد به ورثه دیگر داده میشود. مثلاً:

شخص وفات نماید و از او زوجه و یک دختر باقی بماند زوجه او حصه معینه خود را گرفته متباقی به اساس فرض ورد به دختر میت تعلق میگیرد.

در صورت که به همراه زوجین دو و یا سه نفر ورثه موجود باشد و از یک صنف نیز نباشند درین صورت زوجین سهم معین خود را از ترکه به تناسب سهم او از اصل مسئله گرفته خارج میشود و متباقی سهام به تناسب سهم هر وارث از اصل مسئله به اساس فرض ورد تقسیم میشود. مثلاً شخصی وفات نمود و از او زوجه مادر و برادر مادری باقیماند مثل:

ورثه :	زوجه	مادر	برادر مادری
فروض :	1/4	1/3	1/6
اصل مسئله: 12			
سهم هر وارث از اصل مسئله			
	3	4	2

مجموع سهام : 9

درین مثال زوجه ازینکه بالای او رد صورت نمیگیرد حصه خود را که از اصل مسئله برای او داده شده است (3) از مجموع سهام یعنی 9 سهم گرفته و متباقی یعنی 6 سهم برای مادر و برادر مادری به اساس فرض ورد داده میشود یعنی 6 اصل ردی مسئله قرار گرفته متروکه به آن تقسیم میشود و بعد خارج قسمت در سهم مادر که 4 سهم است و برادر که 2 سهم است ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت است از سهام آنها از متروکه میت .

فصل ششم

تخارج

تعریف تخارج: در لغت بمعنی خروج آمده و در اصطلاح علماء میراث عبارت از صلح نمودن یکی از ورثه است در گرفتن شی معین از متروکه و یا غیر از آن به همراه سائر ورثه به رضائیت شان .
تخارج در حقیقت عقد معاوضه بوده که یکی از عوضین سهم وارث از ترکه ، و عوض دیگر مال است که از ترکه و یا غیر آن در مقابل سهم او پرداخته میشود که به اساس آن وارث مالک مال معینی که از ترکه و غیر آن برای او داده میشود گردیده و ملکیت او از سهم معین که در ترکه میت دارد زائل میگردد.

کیفیت تقسیم ترکه در تخارج :

تقسیم ترکه در تخارج به اختلاف حالات آن متفاوت میباشد که حکم هر کدام با ذکر مثال آن قرار ذیل است:

در صورتیکه یکی از ورثه با پرداخت مال معین از ملک شخصی خود برای وارث دیگر در مقابل سهم او در ترکه میت صلح کند در این حالت سهم ورثه در ترکه میت تعیین گردیده و سهم وارث که با گرفتن مال معین از وارث دیگر از سهم خود در ترکه میت برای او تنازل کرده بر همان وارث که با او مصالحه کرده داده میشود مثلاً شخصی وفات نمود و دو پسر و یک دختر از او باقیماند و 50 جریب زمین دارد و یکی از پسران با دادن مبلغ پنجهزار افغانی برای دختر در مقابل سهم او از ترکه میت با او مصالحه کرد در این مثال: اولاً سهم ورثه در ترکه میت تعیین میگردد مثل:

ورثه :	دختر	ابن	ابن
فروض :	عصبه	عصبه	عصبه

اصل مسئله : 5

سهم هر وارث از اصل مسئله: 1

برای معلوم نمودن قیمت هر سهم باید از طریقه ذیل کار گرفت:

متروکه تقسیم بر اصل مسئله خارج قسمت ضرب در سهم هر وارث .

حاصل ضرب عبارت است از سهم هر وارث از ترکه میت .

$$50 \div 5 = 10$$

بعداً سهم وارث که به گرفتن مال از ترکه خارج شده به وارث انتقال میکند که در مقابل سهم او برای او پول پرداخته که به این اساس حصه آن یک پسر مساوی است به 30 جریب و حصه دومی عبارت است از 20 جریب .

بناء قیمت هر سهم 10 جریب زمین شده که به این ترتیب سهم هر وارث عبارت است از :

سهم دختر : $1 \times 10 = 10$

سهم پسر : $2 \times 10 = 20 + 10 = 30$

سهم پسر : $2 \times 10 = 20$

2 - درحالتی که یکی از ورثه درمقابل اخذ شی معین از ترکه به رضایت ورثه دیگر از سهم خود درترکه برای ورثه دیگر تنازل نماید درین حالت سهم ورثه در ترکه میت تعیین میگردد بعداً سهم وارث که تخرج نموده و مقدار مال را که اخذ نموده از ترکه وضع گردیده و متباقی ترکه مطابق سهم ورثه دیگر بر آنها توزیع میگردد مثلاً: شخصی وفات نمود و از او زوجه، دختر و پدر باقی ماند و یک منزل و 63 جریب زمین ترکه دارد و زوجه به رضایت ورثه دیگر به اخذ منزل درمقابل سهم خود از ترکه برای ورثه دیگر تنازل نموده و صلح کرد.

درینجا اولاً سهم ورثه مطابق اساسات قبلی از ترکه میت معلوم میگردد بعداً سهم وارث که تخرج نموده و منزل که آنرا به عوض سهم خود گرفته از متروکه وضع و متباقی برای ورثه دیگر مطابق سهم شان توزیع میگردد مثل:

ورثه	زوجه	دختر	پدر
فروض :	1/8	1/2	1/6
اصل مسئله : 24			و عصبوت
سهم هروارث از اصل مسئله :			
3	12	4 - 5	

درمثال فوق حصه زوجه 3 سهم است که از اصل مسئله وضع و همچنان منزل از جمله متروکه خارج و متباقی زمین مطابق سهم دختر و پدر برای آنها تقسیم میشود که به این اساس حصه دختر عبارت است از :

$$63 \div 21 = 3 \times 12 = 36$$

و حصه پدر عبارت است از: $63 \div 21 = 3 \times 9 = 27$

3 - درحالتی که یکی از ورثه درمقابل مال شخصی ورثه دیگر به رضائیت شان از سهم خود تنازل نماید درین حالت ترکه مطابق اساسات قبلی بین ورثه تقسیم میگردد و سهم وارث که از سهم خود تنازل نموده از ترکه وضع و متباقی بین ورثه تقسیم میگردد مثلاً

زوجه وفات نمود و از او زوج ، دختر و پسر و 30 جریب زمین باقیماند درینحالت زوج به گرفتن مبلغ 10000 افغانی از سهم خود برای ورثه دیگر تنازل کرد درینحالت ترکه بین ورثه تقسیم میگردد و بعد از آن سهم زوج از ترکه وضع و متباقی بین دختر و پسر به تناسب سهم شان تقسیم میگردد. مثل :

زوج	دختر	پسر
ورثه :		

فروض:

1/4

عصبه

عصبه

اصل مسئله : 4

سهم هروارث از اصل مسئله : 1

1

2

درمثال فوق حصه زوج 1 سهم از چهار سهم میباشد که بعد از وضع آن (1) متبایقی بین دختر و پسر به اساس سهم شان تقسیم میگردد . طریقه تقسیم ترکه درمثالهای فوق گذشت مطابق آن عمل گردد.

4 - درحالتی که یکی از ورثه درمقابل مال معین از مال شخصی ورثه دیگر که مساویانه برای او میپردازند از سهم خود درترکه میت برای آنها تنازل و صلح کند دراین حالت سهم ورثه در ترکه میت تعیین گردیده و بعد از تعیین آن سهم وارث که از سهم خود برای ورثه دیگر تنازل نموده است مساویانه برورثه دیگر تقسیم میگردد مثلاً اگر شخصی وفات نماید و وارث او زوجه پدر و پسر بوده و 48 جریب زمین ترکه داشته باشد و زوجه در مقابل 10000 افغانی که مساویانه از طرف پدر و پسر برای او داده میشود از سهم خود در ترکه برای آنها تنازل نماید بعد از تعیین حصه زوجه در ترکه سهم زوجه مساویانه به پدر و پسر داده میشود مثل:

ورثه:	زوجه	پدر	پسر
فروض:	1/8	1/6	عصبه
اصل مسئله : 24			
سهم هروارث از اصل مسئله			

3

4

17

درمثال فوق حصه زوجه مساوی است به 3 سهم از 24 بالای پدر و پسر مساویانه مطابق اساسات که قبلاً ذکر کردیم تقسیم میشود.

قابل تذکر است که حکم حالت چهارم درصورت که یکی از ورثه به گرفتن مقدار مال معین از مال شخصی ورثه دیگر تخرج نماید اما درحین اعطا اندازه مال که هرکدام پرداخته معلوم نباشد، نیز قابل تطبیق است یعنی سهم وارث که تخرج نموده بالای همه ورث مساویانه تقسیم میگردد.

قانون مدنی افغانستان در ماده 2060 درمورد تخرج چنین صراحت دارد: (تخرج آنست که ورثه به اخراج بعضی از ورثه به مقابل شی معین مصالحه نمایند اگر یکی از ورثه باورثه دیگر تخرج نماید قایم مقام او قرار گرفته مستحق حصه او از متروکه میگردد . اگر یکی از ورثه همراه باقی وارثین تخرج نماید درحالیکه شی از جمله متروکه باشد حصه وی بین باقی وارثین متناسب حصص هر یک در متروکه تقسیم میشود و اگر شی مذکور از مال شخصی آنها بوده و درعقد تخرج به طریقه تقسیم شخص خارج تصریح نشده باشد حصه خارج شده مساویانه در بین وارثین تقسیم میشود)

مناسخه:

تعریف مناسخه : مناسخه در لغت به معنی نقل، از الیه و تغیر آمده و در اصطلاح علماء میراث عبارت از حالتی است که در آن سهم یکی از ورثه از ترکه مورث او قبل از تقسیم ترکه به ورثه او به سبب وفات انتقال کند یعنی وقتی که یک شخص وفات کند و ورثه داشته باشد و یکی از ورثه قبل از تقسیم ترکه وفات نماید سهم میت دوم به ورثه انتقال میکند که مناسخه نامیده میشود زیرا مسئله اولی به مسئله میت دوم نسخ میگردد و یا اینکه ترکه از یک وارث به وارث دیگر انتقال مینماید.

انواع مناسخه :

مناسخه بدون نوع است :

1 - که ورثه میت ثانی عین ورثه میت اول بوده و تغیری به وفات شخص دوم در کیفیت میراث آنها رخ ندهد . چنانچه اگر شخصی وفات نماید و وارث او سه پسر باشد و قبل از تقسیم یک پسر وی نیز وفات نماید و به جز دو برادر کسی دیگر ورثه نداشته باشد متوفی به منزله عدم فرض گردیده و میراث به دو برادر دیگرش تقسیم میگردد.

2 - که ورثه میت دوم غیر از ورثه میت اول باشد و تغیر در کیفیت میراث آنها رخ دهد طوری که در مقدار مال که از هر مورث به میراث میگیرند فرق موجود باشد چنانچه شخص وفات نماید و از او یک پسر و یک دختر باقی بماند و قبل از تقسیم ترکه پسر فوت نماید و از او دو پسر باقی بماند . و یا شخص وفات نماید و از او یک پسر از یک زوجه و سه دختر از زوجه دیگر باقی بماند بعداً قبل از تقسیم یکی از دختران او وفات نماید و ورثه او اشخاص باقی : (دو خواهر اعیانی و یک برادر علاتی میباشد) درین دو حالت دیده شود که :

- سهام ورثه میت ثانی بر ورثه او بدون کسر قابل تقسیم است و یا نه اگر بدون کسر و بصورت صحیح قابل تقسیم شود وارث هر دو مسئله از اصل مسئله میت اولی سهم خود را میگیرند و یک مسئله بشمار میروند مثلاً اگر شخصی وفات کرد ورثه او زوجه مادر برادر مادری و کاکا باشد و کاکا قبل از تقسیم ترکه فوت و از او یک پسر و یک دختر باقی بماند مثل :

زوج متوفی:

ورثه :	زوجه	مادر	برادر مادری	کاکا
فروض :	1/4	1/3	1/6	عصبه

اصل مسئله : 12

سهمه هر وارث از اصل مسئله:

3	4	2	3
---	---	---	---

میت دوم کاکا: (مافی الید 3)

ورثه میت دوم عبارت است از :

ورثه:	بنت	ابن
فروض:	عصبه	عصبه

اصل مسئله: 3

سهم هر وارث از اصل مسئله:

2

1

در مثالهای فوق دیده میشود که سهام ورثه بالای آنها بصورت درست قابل تقسیم است و ضرورت به تصحیح مسئله دیده نمیشود و سهم میت دوم از ترکه میت اول که بنام ما فی الید یا دمیشود 3 سهم است و آن بالای ورثه وی بصورت درست قابل تقسیم است. بناءً ورثه هردو میت از اصل مسئله میت اول سهم خود را اخذ و نیازی به تصحیح مسئله دیده نمیشود.

ب - در صورت که سهام میت دوم بر ورثه او بصورت درست قابل تقسیم نباشد هردو مسئله بصورت درست مطابق اساسات که قبلاً ذکر گردید تقسیم میشود و بعداً دیده میشود که سهم میت دوم از ترکه میت اول (ما فی الید) به همراه اصل مسئله او در کدام تناسب عددی قرار دارد در صورت که بین ما فی الید و اصل مسئله میت دوم تباین وجود داشته باشد اصل مسئله میت دوم در اصل مسئله میت اول ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از تصحیح هردو مسئله بوده که سهام ورثه میت اول در مضروب میت اول (اصل مسئله میت دوم) ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از سهم هر وارث از ترکه میباشد و سهام ورثه میت دوم در ما فی الید (سهم اواز ترکه میت اول) میت دوم ضرب میشود و حاصل ضرب عبارت از سهام ورثه میت دوم از ترکه میباشد.

هرگاه بین ما فی الید میت دوم و اصل مسئله او توافق وجود داشته باشد اصل مسئله او به آن تقسیم و خارج قسمت که بنام وفق یاد میشود در اصل مسئله میت اول ضرب میشود که حاصل ضرب عبارت از تصحیح هردو مسئله میباشد که سهام ورثه میت اول در مضروب مسئله میت اول که عبارت از وفق اصل مسئله میت دوم میباشد ضرب میگردد و سهام ورثه میت دوم در وفق ما فی الید میت دوم ضرب و حاصل ضرب عبارت از سهم آنها از ترکه میباشد.

برای توضیح بیشتر به مثالهای ذیل توجه شود.

شخصی وفات کرد و از او زوجه، خواهر اعیانی، برادر مادری و خواهر علاتی باقیماند بعداً قبل از تقسیم ترکه خواهر اعیانی وفات نمود و ورثه او زوج خواهر علاتی و برادر مادری میباشد مثل:

ورثه:	زوجه	خواهر اعیانی	برادر مادری	خواهر علاتی
فروض:	1/4	1/2	1/6	1/6

اصل مسئله: 2 1

سهم هر وارث از اصل مسئله:

2

2

6

3

عول به 13

ورثه میت دوم : خواهر اعیانی . (مافی الید 6)

برادر مادری	خواهر علاتی	زوج	ورثه :
1/6	1/2	1/2	فروض :
			اصل مسئله : 6
1	3	3	سهم هر وارث از اصل مسئله : 3
			عول به 7 .

در مثال فوق سهم میت دوم از اصل مسئله میت اول 6 سهم است و اصل مسئله او 7 میباشد که هرگاه نظر اندازیم بین 7 و 6 تباین وجود دارد بناءً ما عدد 7 را که اصل مسئله قرار گرفته در اصل مسئله میت اول که عبارت از 13 است ضرب مینمائیم :

$$7 \times 13 = 91$$

حاصل ضرب عبارت از 91 که عدد مذکور عبارت از تصحیح هر دو مسئله میباشد پس درینجا ما قسمی که قبلاً ذکر نمودیم سهام ورثه میت اول را در مضروب یعنی اصل مسئله میت دوم ضرب مینمائیم که عبارت است از :

$$\text{سهم زوجه : } 3 \times 7 = 21$$

$$\text{سهم خواهر علاتی : } 2 \times 7 = 14$$

$$\text{سهم برادر مادری : } 2 \times 7 = 14$$

از میت دوم :

$$\text{زوج : } 3 \times 6 = 18$$

$$\text{خواهر علاتی : } 3 \times 6 = 18 + 14 = 32$$

$$\text{برادر مادری : } 1 \times 6 = 6 + 14 = 20$$

فصل هفتم

ذوي الارحام

تعريف ذوي الارحام:

ارحام جمع رحم بوده و رحم محل تکوین اولاد میباشد و از آنجا که رحم سبب قرابت است قرابت نسبی رحم نامیده شده و اقارب ذوي الارحام یاد میشوند لذا ذوي الارحام در لغت مطلق اقارب را گویند برابر است که ذوی الفروض باشد و یا عصبات و یا غیر آن در اصطلاح علماء میراث ذوي الارحام عبارت از اقاربی هستند که از جمله ذوي الفروض و عصبات نباشند.

اصناف ذوي الارحام :

ذوي الارحام یعنی اقارب میت که ذوي الفروض و عصبه نباشند و علماء میراث به چهار صنف تقسیم گردیده است:

صنف اول فروع میت: کسانی اند که به میت منسوب میشوند و صاحب فرض و عصبه نمیباشند. و این شامل دو طایفه است.

- 1- اولاد دختر میت اگر چه به درجه پایینتر باشد چون پسر دختر و یا دختر دختر و اولادهای آنها.
 - 2- اولاد دختر پسر میت مثل دختر دختر پسر پسر و پسر دختر پسر.
- صنف دوم اصول میت: اشخاصی هستند که میت به آنها منسوب میگردد و این نیز شامل دو طایفه است.
- 1- جد غیر صحیح اگر چه به درجه بالا باشد پدر مادر و یا پدر مادر پدر.
 - 2- جده غیر صحیح اگر چه به درجه بالا تر باشد مثل مادر پدر مادر.
- صنف سوم: کسانی اند که بپدر و مادر میت منسوب میگردد و شامل چهار طایفه میباشد.
- الف- اولاد خواهران اعیانی و علاتی و مادری اگر چه به درجه پایینتر باشد مثل دختر خواهر پسر خواهر و اولاد آنها.
- ب- دخترهای برادران اعیانی و علاتی و اولاد آنها مثل دختر برادر، دختر دختر برادر و امثال آن.
- (ج) دخترهای پسر برادر اعیانی و علاتی و اولاد آنها چون دختر پسر برادر و امثال آن.
- (د) اولاد برادران مادری مثل پسر برادر مادری، دختر پسر برادر مادری و امثال آن.
- صنف چهارم: کسانی اند که به جد پدری یا مادری میت و یا به جده پدری یا مادری او منسوب باشد که احتمالاً شامل سه طایفه میباشد:
- 1- عمات از هر جهت که باشد.
 - 2- کاکای مادری
 - 3- ماما و خاله از هر جهت که باشد. و به صورت تفصیلی شامل شش طایفه به ترتیب ذیل میباشد:
- الف- کاکای مادری، ماما و خاله میت.

- ب- اولاد طائفه الف اگرچه به درجه پایینتر باشد و دختر کاکا، دختر پسر کاکای میت و اولادهای آنها.
- ج- کاکای پدر مادر، برادران جدمادری، عمه، خاله و مامای جدمادری، کاکای مادرمیت، عمه، خاله و مامای مادران.
- د- اولاد طایفه (ج) اگرچه بدرجه پایین باشد و دختر کاکای پدر میت و دختر پسر آنها اگرچه به درجه پایین باشد و اولاد آنها.
- ه- کاکای جدمادری و عمه خاله و مامای او، کاکای جده مادری و عمه، خاله و مامای او.
- و- اولاد طائفه (ه) و دختر کاکای جد و دختر پسر آنها و اولادشان.

کیفیت توریث ذوی الارحام:

علماء فقه اسلامی که بتوریث ذوی الارحام از ترکه میت قائل هستند ذوی الارحام را درحالات ذیل به اتفاق نظر مستحق میراث از ترکه میت میدانند.

- 1- که درجمله ورثه ذوی الفروض نسبی و عصبه موجود نباشند زیرا طوری که درمبحث رد ذکر گردیده در صورتیکه ذوی الفروض نسبی و عصبه موجود باشد و عصبه درجمله ورثه قرار نداشته باشد ترکه باقی مانده بعد از سهم ذوی الفروض بار دوم بر آنها بتناسب سهم آنها توزیع میگردد و در صورتی که عصبه موجود باشد ترکه باقی مانده بعد از سهم ذوی الفروض و یا کل ترکه را در حالت عدم وجود آنها به میراث میگیرد که در این حالت برای ذوی الارحام چیزی از ترکه باقی نمی ماند که آنرا مستحق شود.
 - 2- که یکی از زوجین درجمله ورثه قرار داشته باشد که درین صورت زوجین سهم خود را از ترکه گرفته و متباقی بعد از سهم آنها برای ذوی الارحام داده میشود زیرا طوری که ذکر گردید رد بر یکی از زوجین صورت گرفته نمیتواند بناءً ذوی الارحام میتوانند با آنها مستحق میراث شوند.
- چنانچه در قانون مدنی افغانستان در فقره (2) ماده (2042) به رد بر زوجین در صورتی حکم شده است که درجمله ورثه عصبه یا یکی از ذوی الفروض و ذوی الارحام موجود نباشد و با اساس فقره (1) ماده (2043) در صورتی که هیچ یک از عصبات و اصحاب فروض نسبی وجود نداشته باشند تمام متروکه یا باقیمانده آن به ذوی الارحام پرداخته میشود.
- علماء فقه اسلامی در کیفیت توریث ذوی الارحام اختلاف نظر داشته و درین مورد از سه طریق استقاده نموده اند:

1- طریقه اهل الرحم:

اهل این طریقه معتقد بر این اند که سبب ارث بین ذوی الارحام تنها رحم بوده و همین سبب در همه آنها ثابت است بناءً تمامی آنها مستحق میراث در متروکه علی السویه میباشند چنانچه شخص وفات نماید از او بنت بنت (دختر دختر) و بنت عم (دختر کاکا) باقی بماند ترکه بین آنها مساویانه تقسیم میگردد.

البته این طریقه فعلاً قابل تطبیق نبوده بین علماء میراث متروک است زیرا به اساسات میراث مطابقت ندارد.

2- طریقه اهل تنزیل:

اهل این طریقه معتقد اند که ورثه ذوی الارحام به منزله اصل خویش قرار میگیرند یعنی اگر اصل آنها مستحق میراث میگردید خود او نیز مستحق میراث میگردد و اگر محجوب میشد خود او نیز محجوب میگردد و سهم او نیز به اندازه سهم اصل میباشد طور مثال اگر شخصی وفات نماید و از او یک دختر و یک دختر برادر اعیانی و یک دختر کاکا باقی بماند ، نصف ترکه را دختر دختر و باقی مانده را دختر برادر اعیانی مستحق میگردد و دختر کاکا نسبت موجودیت دختر برادر اعیانی محجوب میگردد. زیرا درین طریقه بنت بنت به منزله اصل خود (بنت میت) و دختر برادر به منزله اصل خود (برادر) و دختر کاکا به منزله اصل خود (کاکا) قرار میگیرد و چون کاکا در صورت موجودیت برادر محجوب میگردد دختر او نیز در صورت موجودیت اولاد برادر محجوب میگردد. فقهاء که به این طریقه معتقد اند عبارت از علماء ثلاثه غیر از احناف میباشد .

3- طریقه اهل القرباء:

اهل این طریقه به این نظر هستند که ورثه قریب نسبت به ورثه بعید مستحق میراث بوده و هرکس که به میت قریب باشد مستحق تر است به میراث نسبت به ورثه بعید . به نظر طرفداران اهل قرباء میراث ذوی الارحام را به عصباء قیاس میکنند چنانچه در عصباء عصبه قریب مقدم بر عصبه بعید بوده در ذوی الارحام نیز چنین میباشد. درین طریقه ذوی الارحام به چهار صنف ذیل تقسیم شده است :

توریت صنف اول:

صنف اول طوریکه قبلاً ذکر شد شامل اولاد دختران و اولاد دختران پسر میت اگرچه بدرجه پائینتر باشد است و هرگاه در ورثه يك نفر از آنها مونث باشد یا مذکر موجود شود کل ترکه و یا باقی مانده بعد از سهم يکي از زوجین را به میراث میگیرد و اگر تعداد آنها بیش از يك نفر باشد در تشخیص شخص مستحق و ترجیح يکي بر دیگری باید مراتب ذیل در نظر گرفته شود:

1- در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و موجودیت تفاوت در درجه انتساب آنها به میت، به شخصیکه درجه قرابت او به میت نزدیک باشد از شخص که در درجه انتساب بعید قرار دارد ترجیح داده میشود.

2- در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و عدم موجودیت تفاوت در درجه انتساب آنها به میت طوریکه تمام آنها در درجه انتساب مساوی قرار داشتند اولاد وارث در استحقاق میراث بر اولاد ذوی الارحام مقدم میباشد .

3- در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و تساوی آنها در درجه انتساب و قوت قرابت طوریکه تمام آنها توسط صاحب فرض به میت منسوب شده باشد چون دختر دختر و پسر دختر و یا در انتساب آنها به میت ذوی الفروض نبوده تمام آنها بواسطه ذوی الارحام منسوب گردیده باشند چون پسر دختر دختر

ودختر پسر دختر درین حالت نسبت عدم وجود دلیلی که یکی را بر دیگری ترجیح دهد تمام آنها مشترکاً مستحق میراث شناخته میشوند و ترکیه بدون در نظر داشت صفت اصول آنها در انوئت و ذکورت به اعتبار تعداد آنها تقسیم میگردد اگر تمام آنها مونث بودند و یا مذکر بطور مساویانه از ترکیه میت مستحق میشوند و اگر مونث و مذکر بطور مختلط بودند دو حصه برای مذکر و یک حصه برای مونث داده میشود.

توریت صنف دوم:

صنف دوم ذوی الارحام که مشتمل اجداد و اجداد غیر صحیحه میباشد وقتی مستحق میراث دانسته میشوند که ذوی الارحام شامل صنف اول موجود نباشند که در صورت موجودیت ذی رحمی از ذوی الارحام شامل صنف اول مستحق میراث شناخته نمیشوند.

ذوی الارحام صنف دوم وقتی مستحق میراث شناخته میشوند که در ورثه یک نفر از آنها جد باشد و یا جده موجود شود کل ترکیه یا باقیمانده بعد از سهم یکی از زوجین را به میراث میگیرد. و اگر تعداد آنها بیش از یک نفر باشد در ترجیح یکی بر دیگری و تعیین شخص مستحق از غیر مستحق مراتب ذیل در نظر گرفته میشود:

1 - در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و تفاوت در درجه انتساب آنها به میت شخصی که درجه انتساب او بمیت نزدیک باشد از شخص که بعید است مقدم شمرده میشود : مثلاً شخص وفات نماید و ورثه او پدر مادر و پدر مادر پدر باشد تمام ترکیه را پدر مادر مستحق میشود و پدر مادر پدر از میراث محروم میگردد .

2 - در صورت تعدد ورثه ذوی الارحام و عدم تفاوت در انتساب آنها به میت ذوی الارحام که توسط وارث (ذوالفروض و یا عصبیات) به میت منسوب شود از ذوی الارحام که توسط ذوی الارحام به میت منسوب شود مقدم شمرده میشود مثلاً : شخص وفات نماید و ورثه او پدر مادر و پدر مادر باشد تمام ترکیه را پدر مادر مستحق میگردد و پدر مادر از میراث محروم میگردد زیرا پدر مادر مادر توسط ذوی الفروض به میت منسوب میگردد که جده صحیحه است و پدر مادر مادر توسط ذوی الارحام به میت منسوب میگردد که جده فاسده است .

3 - در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و تساوی آنها در درجه انتساب و قوت قرابت طوری که تمام آنها توسط صاحب فرض به میت منسوب شده باشند چون پدر مادر پدر و پدر مادر مادر و یا توسط ذوی الارحام به میت منسوب گردند چون مادر پدر مادر و پدر مادر تمام آنها مشترکاً مستحق میراث شناخته میشوند زیرا دلیلی بر ترجیح یکی بر دیگری وجود ندارد.

در صورت فوق ترکیه به اساس تعداد آنها قابل تقسیم میباشد بشرط اتحاد صفت ذکورت و انوئت یعنی اینکه همه آنها یا مذکر باشند و یا مؤنث . و همچنان در یک جهت قرابت قرار داشته باشند یعنی اینکه همه آنها یا از طرف مادر به میت منسوب شده باشند و یا از طرف پدر .

در صورت اختلاف صفت ذکورت و انوئت برای مذکر دوچند مؤنث میراث داده میشود و در صورت اختلاف در جهت قرابت به کسانی که از طرف پدر به میت منسوب میگردند دوچند کسانی که از طرف مادر به میت منسوب میگردند میراث داده میشود.

توریت صنف سوم:

صنف سوم ذوی الارحام که مشتمل اولاد خواهران، دختران برادران و اولاد برادران مادری میباشد وقتی مستحق میراث شناخته میشوند که ذوی الارحام شامل صنف اول و صنف دوم در جمله ورثه موجود نباشد و در صورت موجودیت ذی رحمی از ذوی الارحام صنف اول و دوم مستحق میراث نمیشد ذوی الارحام صنف سوم وقتی مستحق میراث شناخته شوند و در ورثه یکی از آنها موجود باشد کل ترکه یا باقی مانده بعد از سهم یکی از زوجین را به میراث میگیرد. و اگر تعداد آنها بیش از یک نفر باشد در ترجیح یکی بر دیگری و تعیین شخص مستحق از غیر مستحق مراتب ذیل در نظر گرفته میشود:

1 – در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و تفاوت در درجه انتساب آنها به میت شخص که درجه انتساب او به میت نزدیک باشد از شخصی که در درجه بعید قرار دارد ترجیح داده میشود مثلاً: شخص وفات نماید و از او دختر خواهر و پسر دختر برادر باشد تمام ترکه را دختر خواهر بمیراث گرفته و پسر دختر برادر از میراث محروم میشود.

2 – در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و عدم موجودیت تفاوت در درجه انتساب آنها به میت ذوی الارحام که توسط وارث به میت منسوب میگردد از ذوی الارحام که توسط ذوی الارحام به میت منسوب میگردد ترجیح داده میشود مثلاً شخصی وفات نماید و از او یک دختر پسر برادر (اعیانی، علاتی) باقی بماند و یک پسر دختر خواهر (اعیانی، علاتی) تمام ترکه را دختر پسر برادر مستحق میگردد و پسر دختر خواهر محروم میگردد.

3 – در صورت تعدد و تساوی آنها در درجه و قوت قرابت طوریکه تمام آنها اولاد عصبیات باشند مثل دختر برادر اعیانی یا علاتی و یا اولاد ذوی الفروض باشند مثل دختر خواهر علاتی و پسر برادر مادری و یا اولاد ذوی الارحام باشند مثل دختر دختر برادر اعیانی و دختر دختر برادر علاتی و یا بعضی آنها اولاد ذوی الفروض و بعضی دیگر اولاد عصبیات باشند مثل دختر برادر اعیانی و دختر برادر مادری، درین حالت قوت قرابت مورد اعتبار قرار میگیرد و به اساس آن شخصی که اصل او از طرف پدر به میت قرابت دارد از شخصی که اصل او از طرف مادر به میت قرابت داشته باشد مقدم شمرده میشود یعنی اصل اعیانی بر علاتی و علاتی بر اخیافی ترجیح داده میشود.

4 – در صورت تعدد ذوی الارحام این صنف و تساوی آنها در درجه قرابت و انتساب و قوت قرابت تمام آنها مشترکاً مستحق میراث شناخته میشوند و مذکر دوچند مؤنث از ترکه میت میراث میگیرد اگرچه از اولاد مادر باشند.

توریت صنف چهارم :

صنف چارم ذوي الارحام که منحصر در کاکای مادر، عمه ، ماماو خاله بوده و شامل شش طایفه میباشد وقتی مستحق میراث دانسته میشوند که ذوي الارحام صنوف اول ، دوم وسوم موجود نباشند و در صورت وجود ذوي رحمي از ذوي الارحام صنوف فوق مستحق میراث شناخته نمیشوند .

ذوي الارحام صنف چارم وقتی مستحق شناخته شوند و در ورثه يك نفر از آنها از هر طائفه که باشد موجود شودکل ترکه یاباقي مانده بعد از سهم يکي از زوجین را بمیراث میگیرد و اگر تعداد آنها بیش از يك نفر باشد یا مربوط به طوائف مختلف صنف چارم ذوي الارحام خواهند بود وبا يکي از طوائف شش گانه ذوي الارحام ارتباط خواهد داشت که در صورت ارتباط به طوائف مختلف این صنف ذوي الارحام طائفه اول بر ذوي الارحام طایفه دوم واز دوم بر سوم و هکذا در استحقاق میراث قدامت دارد .

بحث ذوی الارحام کامل نبوده اما نسبت ضیقی وقت به همین قدر اکتفا شده است .

خاتمه